71STE JAARGANG No. 9162 VRIJDAG 29 OCTOBER

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Gemeenschappelijke verklaring van Dulles en Adenauer

Duitse hereniging alleen langs vreedzame weg

Washington. — Dr Adenauer, de West Duitse bondskanselier, begon zijn negendaags bezoek aan de Verenigde Staten met een serie besprekingen met Amerikaanse regeringsleiders. Na het overleg met president Eisenhower en minister John Foster Dulles werd een gemeenschappelijk communiqué uitgegeven, waarin wordt gezegd dat de Londense en Parijse accoorden, wanneer zij eenmaal bekrachtigd zijn, de weg zullen effenen naar een krachtig en verenigd Europa. Zij zullen tevens in grote mate bijdragen tot de verwezelijking der Duitse hereniging. Amerika en Duitsland zijn het er over eens, dat deze hereniging alleen moet worden nagestreefd langs vreedzame weg. Toenadering tussen Duitsland en Frankrijk, hetgeen thans is bereikt, is een bemoedigende stap in de richting van duurzame vrede in Europa.

In het communiqué wordt tenslotte gezegd, dat het jongste Russische aanbod voor een vier mogendhedenconferentie over Duitsland geen nieuwe elementen bevat vergeleken met het voor het Westen onaanvaardbare standpunt, dat Molotov aannam op de conferentie van Berlijn in Januari 1954.

In het communiqué wordt voorts nog gezegd, dat Adenauer de Amerikaanse regering verzocht haar hulp te blijven verlenen om de vrijlating te verkrijgen van grote aantallen Duitse krijgsgevangenen en weggevoerde Duitse burgers, die zich nog in Rusland moeten bevinden.

Ontdekking in „Stalingrad van Lombardije"

Sesto San Giovanni. — Te Sesto San Giovanni in Noord-Italië zijn door speurders van de politie honderden automatische wapenen en tonnen hoog explosieve stoffen gevonden.

Sesto San Giovanni staat bekend als het „Stalingrad van Lombardije". Het aantal communisten in dit stadje is zeer groot.

Ontwerp-Donker belangrijk voor Indonesiers in Suriname

Paramaribo. — Karamat Ali zeide over het aannemen van het ontwerp-Donker door de Tweede Kamer, dat dit voor de Indonesiërs in Suriname even belangrijk is als de aanvaarding van het Statuut. Hij sprak de hoop uit, dat de Senaat evenveel spoed zou betrachten, daar spoed met het oog op de tijd belangrijk is. De Surinaamse regering heeft vandaag, vooruitlopende op de goedkeuring van de wet Donker door de Eerste Kamer en de Kroon, bij de Staten een wetsontwerp ingediend om de Indonesiërs op de kiezerslijst te plaatsen ingeval zij de Nederlandse nationaliteit aannemen.

Verkiezingstournee van Eisenhower

Washington. — President Eisenhower zal vandaag een „bliksemverkiezingstournee" aanvangen, dat hem door de staten Ohio, Michigan, Kentucky en Delaware zal voeren. Het resultaat van de stemming in deze staten voor de Congresverkiezingen van Dinsdag aanstaande zou volgens de raadgevers van de president beslissend zijn voor de uitslag van de verkiezingen.

„Loque nunca muere"

Tragische dood van Spaanse filmactrice tijdens opname van film

Barcelona. — De jonge Spaanse filmactrice Mercedes de la Aldea is gisteravond om het leven gekomen op het vliegveld van Sabadell nabij Barcelona, toen een der laatste scenes van de film "Loque nunca muere" — "dat wat nooit sterft" — werd opgenomen. In deze scene moest de actrice in een vliegtuig stappen. Zij werd getroffen door een draaiende propeller en was op slag dood.

Zo werd op tragische wijze het filmverhaal tot werkelijkheid. De filmster speelde namelijk de rol van een jong verpleegstertje, dat aan het einde van de film moest sterven.

Tiende sterfdag van Rommel herdacht

Ulm. — Het feit, dat veldmaarschalk Rommel tien jaar geleden overleed, is aanleiding geweest voor honderden Duitse soldaten om nabij het graf van de oud-commandant van het Afrika Corps een bijeenkomst ter herdenking van de veldmaarschalk te houden.

De weduwe van maarschalk Rommel, zijn zoon Manfred en oud-generaal Speidel waren bij de herdenking aanwezig.

Rome. — Paus Pius XI heeft 10.000 dollar geschonken voor hulpverlening aan de slachtoffers van de overstroming te Ontario.

Hemingway: te veel Nobel-prijzen naar Amerika

Havanna. — Een groot aantal verslaggevers en fotografen had zich om het landhuis van Hemmingway in de omgeving van Havanna verzameld in afwachting van het officiële telegram uit Stockholm, met de aankondiging dat hij de Nobelprijs voor Literatuur had ontvangen.

Toen dit ontvangen was verklaarde Hemmingway, dat hij zeer verheugd was met de nem ten deel gevallen onderscheiding. Op de vraag wat hij met het geld zal gaan doen, antwoordde de schrijver: „Mijn schulden betalen en trachten de rest op een verstandige wijze te gebruiken".

Hij deelde mede, dat hij niet naar Stockholm zal gaan om de prijs in ontvangst te nemen, aangezien hij nog behandeld wordt voor de verwondingen, welke hij in het begin van dit jaar bij het dubbele vliegongeluk in Afrika opliep.

Naar zijn mening gaan er te veel Nobel-prijzen naar Amerika.

Oldenburg. — Dr Hermann Ehlers, voorzitter van de Westduitse Bondsdag, is plotseling te Oldenburg overleden.

Brandweerlieden door explosie gedood

Philadelphia. — Drie brandweerlieden zijn gedood en 24 brandweerlieden en politieagenten zijn gewond bij een explosie in een chemische fabriek te Philadelphia.

Een geweldige explosie zonder vuur deed zich voor enkele ogenblikken nadat een ploeg brandweerlieden en politie in de fabriek was aangekomen om een onderzoek in te stellen naar het ontsnappen met gassen, vermoedelijk ammonia.

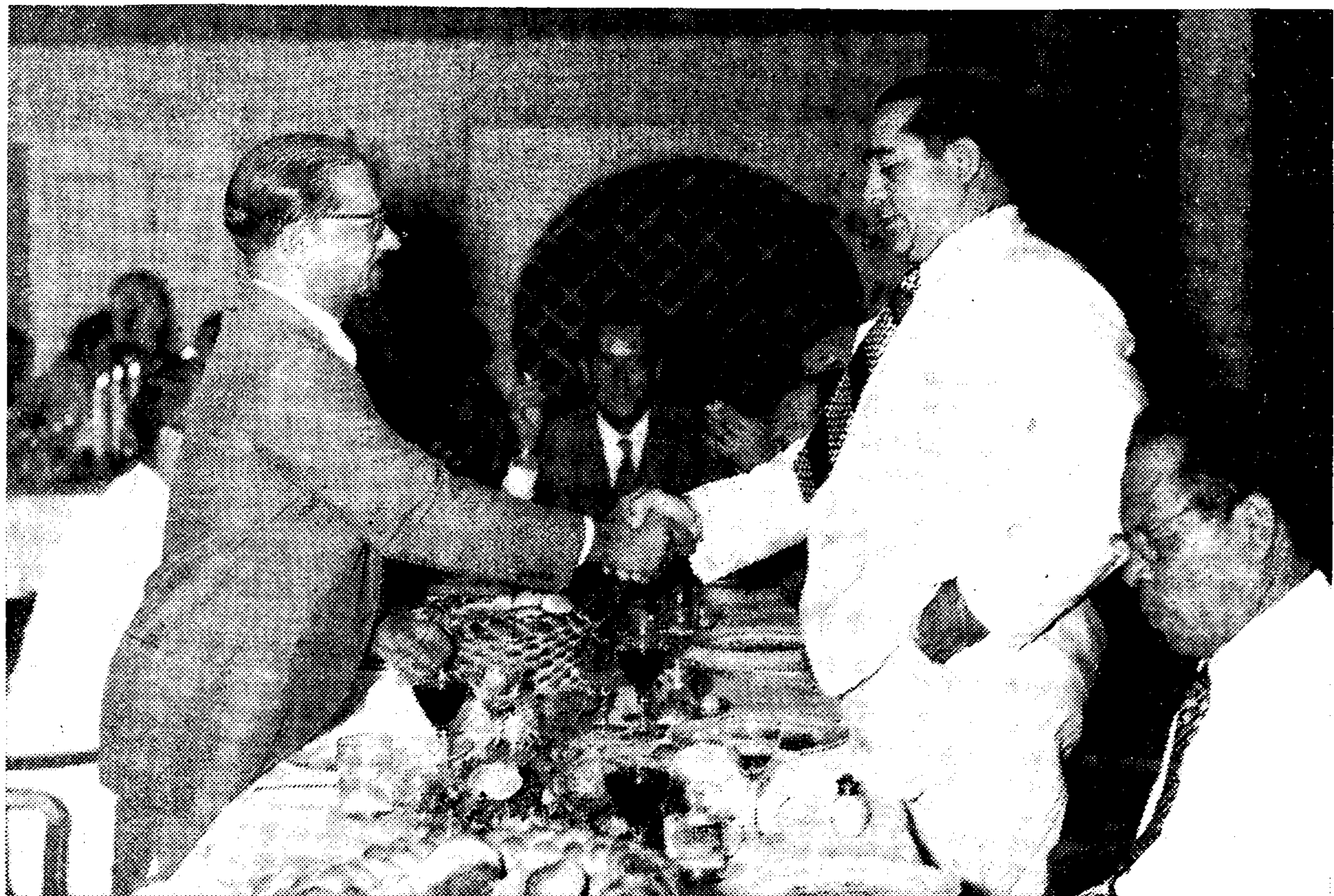
Machado sigarenfabriek op Jamaica wordt gesloten

Kingston. — De 80 jaar oude sigarenfabriek op Jamaica van Machado sigaren zal gesloten worden als gevolg van de verhoogde Britse invoerrechten op sigaren en het open stellen van de markt van het Britse Koninkrijk voor Cubaanse sigaren.

Een andere fabriek van Temple Hall sigaren zal de merken „La Tropical" en „Golofina" van de Machado-fabriek overnemen.

Berlijn. — Volgens een functionaris van de Duitse vereniging van teruggekeerde gevangenen worden nog 1.245.277 Duitsers, die in de tweede wereldoorlog hebben gestreden, vermist. Op 88.614 man na zijn zij aan het Oostelijke front verdwenen.

New York. — De Verenigde Staten hebben er in toegestemd, dat het Boliviaanse bataljon uit Korea wordt teruggetrokken, aldus is door het departement van buitenlandse zaken te Bogota bekendgemaakt.

Gisteravond heeft de Regeringsraad aan de Venezolaanse Consul-Generaal, dr Regales Bermudez, een diner aangeboden in Chobolobo, bedoeld als tegengeste op het goodwill-bezoek, dat de Antilliaanse Regering dezer dagen heeft gebracht aan Venezuela. Het was een intieme bijeenkomst, waarop de vriendschappelijke betrekkingen werden verstevigd en de banden met onze nabuurstaat Venezuela werden aangehaald. Met grote waardering getuigde mr dr M. F. da Costa Gomez over zijn indrukken, die hij van het zich krachtig ontwikkelende Venezuela heeft meegenomen en zeide voorts zeer verheugd te zijn over de vooruitgang, die Venezuela in alle sectoren van het maatschappelijk leven thans beleeft. Mr dr M. F. da Costa Gomez schudt hier op hartelijke wijze de vriendenhanden van de Venezolaanse Consul-Generaal, dr Regales Bermudez, tijdens het banket. Aan het diner zaten verder aan de Landsministers F. H. Karner, W. R. Plantz, I. Moreno, J. Pauw, dr Coco Arends, F. Eman en secretaris F. de Vries, Gezaghebber M. P. Gorsira, alsmede de heer R. A. C. Henriquez en een vriend van de Venezolaanse Consul-Generaal, de heer V. Benitiz, alsmede mr N. (Cola) Debrot.

Hedenochtend voer, in een stromende regen, het Zweedse passagiersschip „Carib" onze haven binnen om te meren aan de Prins Hendrikwerf. Aan boord bevond zich o.a. de door de Sticusa uitgezonden ballet-lerares Ina Thieme, die voor een jaar naar Curaçao is gekomen om les te geven in het balletdansen. Zij werd verwelkomd door de heren Henk van Ulzen (links) en Henk Dennert (rechts).

P. Stuyvesantfeesten in Wolvega

Wolvega. — In Wolvega zullen van 12 tot 16 Juli 1955 Pieter Stuyvesantfeesten worden gehouden. De aanleiding hiertoe is de totstandkoming in het voorjaar 1955 van de Pieter Stuyvesantweg, de ruim elf km lange verbindingsweg met de Noord-Oostpolder. De weg loopt van Wolvega over Sonnega, Oldertrijne, Nijtrijne, Spanga, Scherpenzeel (de geboorteplaats van Pieter Stuyvesant) en Slijkenburg naar Kruinre.

Ter gelegenheid hiervan is te Wolvega opgericht de Pieter Stuyvesantstichting, die zich ten doel stelt:

a. te komen tot de oprichting van een monument ter nagedachtenis van Pieter Stuyvesant;

b. het aanleggen en houden van een archief, waarin alle bescheiden worden bewaard, welke op Pieter Stuyvesant betrekking hebben;

c. het nemen van die maatregelen, die nuttig worden geoordeeld om de nagedachtenis aan deze historische figuur op passende wijze te eren.

Londen. — De gemiddelde Brit anno 1954 drinkt evenveel alcohol als in 1938. Hij leeft in een warmer klimaat, verdient meer geld en begaat meer misdrijven. Zijn pond sterling is slechts 2.79 dollar waard tegen 4,89 in 1938, doch in Parijs krijgt hij nu voor zijn pond 982 franc tegen slechts 170 in 1938, aldus enkele gegevens uit een in Londen uitgegeven statistisch jaarboek.

Bij overlijdensgevallen

Op polis retour naar Holland

Willemstad. — Naar wij vernemen is door samenwerking van een viertal op de Antillen opererende verzekeringsmaatschappijen en de K.L.M. een nieuwe polis tot werkelijkheid gekomen waarbij men zich van een Holland retourvlucht kan verzekeren in geval van overlijden van achtergebleven familie-leden. Op deze aantrekkelijke polis komen wij morgen uitvoerig terug.

Brandspuiten vliegveld moeten worden vernieuwd

Willemstad. — De G.M.C. brandspuit welke thans op het dr Albert Plesmanvliegveld in gebruik is, is 13 jaar oud en werd overgenomen uit de Amerikaanse surplusgoederen. De toestand waarin deze spuit verkeert, moet slecht genoemd worden. Chassis en veren zijn versleten, een watertank moest reeds worden verwijderd, terwijl de nog in gebruik zijnde tank zodanig is doorgeroest, dat vernieuwing noodzakelijk is.

Ook de carrosserie is op verschillende plaatsen doorgeroest. Aan de pompinstallatie zijn al vaak herstellingen verricht, terwijl de nodige onderdelen moeilijk verkrijgbaar zijn.

Voor de bediening van de spuit is te veel personeel nodig om economisch te kunnen zijn. Het is niet verantwoord deze spuit langer in bedrijf te houden. De Begroting trekt een bedrag uit ad ƒ 38.000,— om deze spuit te vervangen door een John Bear brandspuit.

Ook de 13 jaar oude Merry-weather brandspuit verkeert in zeer slechte staat en vereist veel onderhoudswerkzaamheden en onderhoudskosten. De motor is totaal versleten en dient door een nieuwe te worden vervangen. Het ligt in de bedoeling een gecombineerde hoge en lage druk spuit aan te schaffen tot een bedrag van ƒ 31.000,—.

Verkaveling bouwgronden

Willemstad. — Het volgend jaar hoopt het Bestuurscollege een begin te kunnen maken met tal van bouwprojecten, volkswoningbouw enz. Teneinde hiertoe gronden in huur- of erfpacht te kunnen uitgeven, dienen de daarvoor in aanmerking komende terreinen te worden verkaveld en geëgaliseerd. Hiervoor is een bedrag uitgetrokken ad ƒ 200.000.—. In dit bedrag zijn ook verdisconteerd de kosten aan grondwerk voor de door deze terreinen aan te leggen wegen, alsmede eventuele schadevergoedingen aan particulieren.

Nieuwe huwelijkskamer

Willemstad. — De huwelijkskamer op het kantoor van de Burgerlijke Stand heeft dringend een nieuw aanzien nodig. Op de begroting 1955 is derhalve ƒ 2000.— uitgetrokken voor de inrichting van een nieuwe huwelijkskamer.

Meer brandputten nodig

Willemstad. — De voortdurende uitbreiding van woonwijken brengt speciale zorgen met zich mede, vooral i.v.m. de brandbestrijding. Het is derhalve noodzakelijk het aantal brandputten te vermeerderen, hiervoor is ƒ 7500.— uitgetrokken.

Antilliaanse tourist reist prettig onder de hoede van goede reisbureau's

Vera Cruz en Santa Maria brengen passagiers via package-tour naar Nederland

Willemstad. — Ten kantore van de fa. S.E.L. Maduro en Sons, Inc. vond gistermiddag een ontmoeting plaats van de pers met de heer A. Perret Gentil, van de afd. Passage. Gesproken werd over de speciale tours, welke de fa. Maduro kan verzorgen van Curaçao naar en door Europa, speciaal ten gerieve van de verlofgangers. De heer Perret Gentil vertelde de aanwezige journalisten interessant nieuws over het reizen met behulp van de reisbureau's.

De „passage-man" zeide, dat het reizen met behulp van de reisbureau's zovele voordelen biedt, dat zij, die de service van het bureau eenmaal hebben meegemaakt, er niet meer aan denken om hun reizen zelf te verzorgen. Het reisbureau verzorgt de reis, die men wenst te maken tot in de puntjes.

Wanneer men bijvoorbeeld de hulp van het reisbureau inroept, wordt allereerst een opgave gevraagd van het soort reis dat men wenst te maken. Of het een 8, 10 of 20 dagen-tour wordt, en hoeveel men wil besteden. Deze gegevens worden opgestuurd naar het grote reisbureau Wagonlead Cook, een maatschappij die een zeer goede naam heeft op toeristengebied.

Dit nu berekent de trip en binnen enkele weken weet in ons geval Maduro & Sons, hoe de trip gemaakt kan worden.

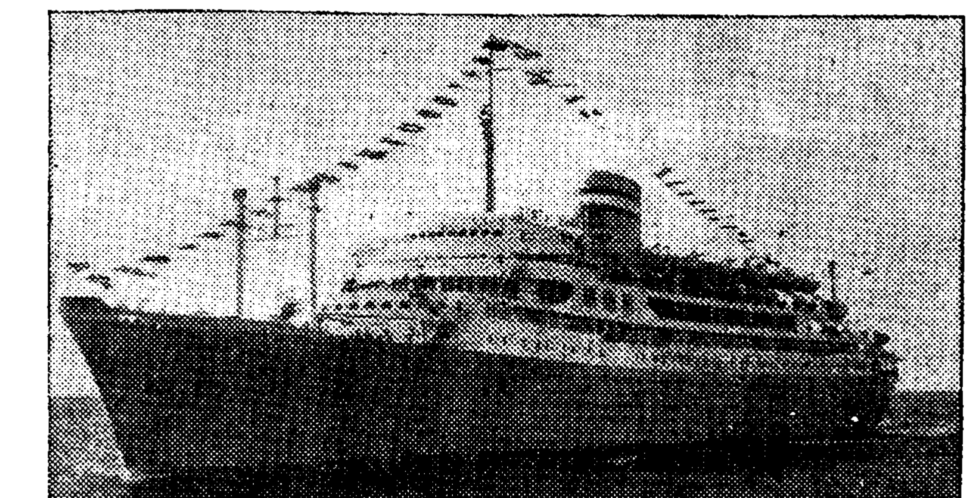
Couponboekjes

Wanneer de zaak o.k. is en de toekomstige tourist accoord gaat met het door Cook opgestelde plan, krijgt deze speciale couponboekjes, waarmede hij de hele tour kan maken. In elk hotel, in elke taxi, speciaal voor de reiziger gereserveerd, geeft hij een bon af. Verder worden de touristen van het station afgehaald door een vertegenwoordiger van de reisorganisatie, die alles verzorgd. Hotelkamers worden gereserveerd, koffers te bestemder plaatse gebracht, rondtrips naar de bezienswaardigheden georganiseerd. De meeste verlofgangers menen, dat indien men een reisbureau zijn tour laat verzorgen, dit extra kosten met zich meebrengt. Dit is helemaal niet zo. De heer Perret Gentil legde uit, dat juist omdat meerdere gegadigden hun tickets bij de reisbureau's bespreken, deze in staat zijn ze veel goedkoper te leveren op basis van een speciale reductie, welke de bureau's genieten. Wanneer Maduro & Sons een tour voor iemand organiseert, ziet en beleeft de tourist veel meer dan wanneer hij zelf alles verzorgt en betaalt. Voor het bezoek aan bepaalde bezienswaardiegheden b.v. betaalt de man met het reisbureau-ticket geen entree, als hij vergezeld is van een speciale gids.

De heer Perret Gentil zelf is enorm enthousiast over bovengenoemde tours. Onlangs nog is hij vier maanden „de hort op geweest" en hij verzekerde zelfs, dat zijn trip zonder enige haperingen was verlopen.

Vele mensen weten nog niet hoe te reizen, zij kopen een ticket ergens heen en lopen maar rukraak de bezienswaardigheden af. Zij zien natuurlijk niet half zoveel als wanneer zij door goede gidsen worden rondgeleid.

De speciaal gearrangeerde tours zijn toentertijd door de heer Perret Gentil besproken met de grote Cook, van het reisagentschap. Speciaal hiervoor bracht de heer Beentjes, vertegenwoordiger van Cook, een bezoek aan Curaçao en na enkele besprekingen kwam men overeen de tours te organiseren als bovenbedoeld.

De „Santa Maria", morgen voor het eerst in de Curaçaose haven.

Via Lissabon

Speciale aandacht wil Maduro & Sons het komend jaar schenken aan de reizen via Lissabon naar Amsterdam. De prachtige Portugeze schepen zoals de „Vera Cruz" en de „Santa Maria" maken het komend seizoen namelijk verschillende reizen, die aantrekkelijk zijn voor de verlofgangers. De „Santa Maria" maken het komend seizoen namelijk verschillende reizen, die aantrekkelijk zijn voor de verlofgangers. De „Santa Maria" komt a.s. Zaterdag voor het eerst onze haven binnen, aan boord zal dan een cocktail-party plaats vinden.

Reizen was vroeger vermoeiend, maar dank zij de goede zorgen van de reisbureau's, in ons geval S.E.L. Maduro & Sons, is het nu een pretje geworden, en geheel niet vermoeiend.

Het tegel-tableau van Charles Eyck, de Limburgse kunstenaar, die enige tijd op Curaçao vertoefde en hier enkele opdrachten kreeg en dat hij vervaardigde ter verfraaiïng van het St. Elisabeths Hospitaal. Dezer dagen werd dit tableau tegen een der muren van het hospitaal aangebracht. Het beeldt uit de H. Elisabeth van Thüringen.

West-Duitse delegatie naar Brazilië

Bonn. — De komende week zal een Westduitse delegatie naar Brazilië vertrekken voor het voeren van besprekingen, die ten doel hebben om de betalingssituatie tussen beide landen te regelen.

Een vertegenwoordiger van de Westduitse Centrale Bank zal tot de delegatie behoren.

RECHT TOT HET HART

— Met cijfers en citaten kan men goochelen.

Mexicaanse levensstandaard baart zorgen

Mexicostad. — In Mexicaanse en Noordamerikaanse financiële kringen is men verontrust over het feit, dat de president van Mexico er tot dusver niet in geslaagd is de levensstandaard van de bevolking van Mexico te verhogen en het gevaar van een inflatie te keren. In particuliere Mexicaanse kringen is men verbaasd over deze berichten en getuigt men van optimisme over de toekomstige ontwikkeling, hoewel de statistieken bewijzen, dat het de regering nog niet gelukt is de inflatie te bestrijden. Het indexcijfer van de kosten van levensonderhoud der bevolking is sedert 1939 met bijna 500% gestegen.

Waterpolo-competitie

Robben in alle linies sterker dan de marine

(eigen bericht)

Willemstad. — Onder grote publieke belangstelling haalden gisteravond in het Rifzwembad de twee heren-teams van de Robben met overtuigende cijfers de winst weer binnen. Evenals verleden week verliet Robben-B met een hoge score het strijdtoneel. Ditmaal was het de ploeg van het Marine Squadron, die tegen Robben-B moest uitkomen en heldhaftig ten onder ging.

Van begin af aan waren de Robben in de aanval en al spoedig bleek, dat het 7 tal van het Squadron, ondanks het harde werken van de verschillende spelers, niet opgewassen was tegen het vluggere spel van Robben-B. Spoedig was de stand dan ook 3—0 in het voordeel van de Robben.

De Jong van het Squadron-team probeerde met een ver schot keeper van Vliet nog te verrassen, maar zijn schot ging naast.

Tot de rust voerde de thuisploeg de stand op tot 4—0. In de tweede helft weer hetzelfde beeld, waarbij vooral de slechte balcontrôle bij de Squadron-spelers de meeste kansen deed mislukken.

De score werd door Robben-B verder opgevoerd en ondanks prima keepen van doelverdediger Christ, kon deze niet verhinderen, dat de B-ploeg van de Robben tenslotte een 8—0 overwinning behaalde.

De dames wedstrijden

De dameswedstrijd tussen Asiento-B en het B-team van de Robbendames werd een 4—1 overwinning voor de Rust en Burghers.

Slecht plaatsen en onvoldoende wegwerken van de bal in de achterhoede van de Robbendames waren de grootste fouten, die afgestraft werden met doelpunten. De rust ging reeds in met een 3—0 voorsprong van Asiento, die echter in de tweede helft nog eenmaal scoorde.

Marijke van de Brugge doelpuntte voor de Robben na de rust, waarmee zij als aanvoerster de eer van haar ploeg nog redde.

De laatste wedstrijd werd gespeeld tussen Robben-A en Marine Basis. Evenals het B-team was ook het A-team van de Robben veel te sterk voor de ploeg van de Marine Basis.

Hans Hermans was in deze wedstrijd de goalgetter van de Robbenploeg door het maken van 10 doelpunten. Keer op keer stond het doel van de Marinemannen bloot aan hevige aanvallen van de Robben.

Pas na een stand van 5—0 wist de Pareraploeg een tegenpunt te scoren, dat keeper Van Ommen geheel verraste. Bij deze stand ging de rust in, waarna ook in de tweede helft de ploeg van Marine Basis hetzelfde lot moest ondergaan als de ploeg van het Marine Squadron.

Toch wisten de spelers van de Basis nog enkele keren door te breken, welke aanvallen echter niet gevaarlijk waren.

Met een 11—1 nederlaag verlieten tenslotte de Marinemannen na een sportieve strijd het poloveld.

Zondag a.s. wordt de competitie in het zwembad Rust en Burgh voortgezet, waar twee wedstrijden op het programma staan. Om 10.00 uur speelt Asiento-B tegen Asiento-C, waarna om 10.30 uur Asiento-A tegen de ploeg van de Marine Basis in het veld treedt.

Simultaanseance

Prins wint 9 partijen van de 17

Willemstad. — Het voorgenomen vertrek van Lodewijk Prins naar Amerika met een tussenlanding in Havana om er enkele wedstrijden te spelen, is door het niet tijdig gereed komen van de benodigde visa uitgesteld. Daardoor kon de heer Prins gisteravond een simultaan séance weggeven tegen 17 van de sterkste schakers, door de NASF geselecteerd. Op het appèl ontbraken de heren Hudson, Schob en v.d. Mark

Van de 17 gespeelde partijen, die in het R.K. Zeemanshuis werden gespeeld, won Prins van Avis, De Koning, T. Korevaar, O. de Léon, Lemmens, Meit, Moron, Van Es en Is. de Vries. Hij speelde remise tegen M. Gandelman, B. van Herkson, C. van Nieuwburg en O. W. Rigaud.

Vier partijen werden verloren en wel tegen P. J. Keur, C. Pang Atjok, C. Thomas en S. Zonenschain. Prins behaalde derhalve 65% van het aantal te behalen punten; hedenochtend 02.15 uur werd de laatste partij beëindigd.

Een woord van waardering aan het adres van de heer L. v.d. Meel, de beheerder van het R.K. Zeemanshuis, die tijd nòch moeite en nachtrust heeft gespaard om in een korte spanne tijds de zaal in orde te maken is hier zeker op zijn plaats.

Weinig werk

Willemstad. — De Verkeerspolitie behandelde gisteren 1 lichte aanrijding, „presenteerde" 1 proces-verbaal en gaf twee waarschuwingen.

Het weer

Max. temp. 29.4 C (85 F), min. 25.6 C (78.1 F) en gem. 27.4 C (81.4 F). Max. wind 14, min. 6 en gem. 10 knopen. Vochtigheid 79%. Neerslag 1.02 mm. Helder 4, licht bewolkt 8 en bewolkt 12 uren.

Willemstad. — De M.B. en Straatdienst verleenden gisteren 7 assistenties, gaf tien verbalen en waarschuwden drie personen.

De verbetering van de havenmond

Cadieres is optimistisch gestemd

Willemstad. — Gisteren is de heer M. C. Cadières, havenmeester van Curacao, uit Nederland teruggekeerd. Zoals bekend, was hij door het Bestuurscollege naar Nederland afgevaardigd om een studie te maken met betrekking tot de verbetering van onze haveningang. De heer Cadières bezocht in de Noord Oost Polder enkele proefobjecten, teneinde die te kunnen toetsen aan de Curacaose haven-situatie.

De heer Cadières deelde ons desgevraagd mede, dat hij over de proefnemingen zeer tevreden was en ten aanzien van de problemen, waarmede de Curacaose haven worstelt, optimistisch was gestemd. De proefnemingen die ik in Nederland heb gezien, geven gegronde hoop op verbetering der situatie ter plaatse, aldus de heer Cadières, die verder over deze aangelegenheid niet meer kon vertellen, nademaal hij zijn bevindingen eerst in een rapport aan het Bestuurscollege wil voorleggen.

Statuut-commentaar

Nieuwe kans

Amsterdam. — Onder de titel „Nieuwe kans" schrijft „De Volkskrant" o.m., dat de aanvaarding van het Statuut door de Eerste Kamer zeker geen ogenblik was, waarop ook uiterlijk leek, dat historie werd gemaakt. Spanning en grote belangstelling spruiten vooral voort uit zaken, die de geesten verdeeld houden. Toch schuilt in een dergelijke anticlimax het gevaar, dat het belangrijke van deze stemming in bredere kring onvoldoende wordt aangevoeld.

Het blad trekt dan een vergelijking met het debat inzake Indonesië. Wat Suriname en de Antillen betreft is echter een nieuw samengaan mogelijk gebleken, dat in het andere geval, ondanks grote offers, vruchteloos werd nagestreefd. De draagwijdte hiervan wordt nog duidelijker, als wij bedenken, dat hier toch in wezen dezelfde problemen speelden. Voorts moet de bereidheid tot nieuw samengaan als zelfstandige maar tegelijk binnen het Koninkrijk verbonden blijvende leden nog geplaatst worden tegen de achtergrond van de overal in de wereld bestaande spanningen tussen jonge volkeren en oude moederlanden. Zo bezien, dienen wij toch zeker niet minder verheugd te zijn over hetgeen hier mogelijk bleek dan anderen, die met bewondering dit nieuwe samengaan van in verschillende werelddelen liggende landen gadeslaan. Het Koninkrijk krijgt met het Statuut een nieuwe kans. Of het experiment lukt, kan de toekomst eerst uitwijzen. Nodig is nu een brede belangstelling. Ook en vooral vanuit het volk zelf. Wij zullen elkaars problemen moeten leren kennen en in hun oplossing meeleven. Er zal voortdurende uitwisseling moeten zijn tussen organisaties en instellingen, waardoor de band wordt versterkt. Het Rijksburgerschap binnen het Koninkrijk, moet een levend en waardevol begrip worden. Met die taak en mogelijkheid voor ogen was gisteren, ook zonder entourage, een grote dag.

Slechts twee

Willemstad. — De Kinder- en Zedenpolitie verleende gisteren twee bemiddelingen. Er waren geen verdere bijzonderheden.

SITHOC FAIR de goedkoopste

Willemstad. — U denkt natuurlijk, dat deze verlokkelijke titel niet meer is dan propaganda. Jawel! U moet weten dat de schrijver aan de kant staat van het publiek en niet aan de zijde van de FAIRCOMMISSIE! Het heeft niets met propaganda te maken. Met je gewoon gezond verstand kun je alles achterhalen, aldus de propaganda commissie."

De Entregelden! Twee kwartjes, dames en heren! Het is inderdaad tweemaal zoveel als op de MARNIXFAIR, maar als het terrein 10 maal zo groot is, en als U het omringende water ook nog meerekent, kunt U er nog gerust een nul achter plaatsen. Is het voor U hetzelfde of je één conjunto hoort of vier? Is het U hetzelfde, of je alle vrijheid van beweging hebt of als sardientjes zit ingepakt? Eerst de FAIR bezoeken en dan redeneren we verder. Er zijn echter dingen, die U zonder bezoek direct inziet. Beperken we ons tot het bier, een vloeistof, die op de meeste fairs het rijkste vloeit. De prijs is hetzelfde als in de stad, en toch is de drank op de Sithoc-fair veel goedkoper! Ik heb in de stad de mensen bier zien drinken, die er gewoon bij zaten te gapen, omdat de waiter ook van verveling achter de bar stond te geeuwen.

Hebt U onze aanplakbiljetten gezien? Denkt U als zo'n prettige verschijning U een glas bier overreikt, dat de smaak er niet bij wint? De lach van de waitress is U zeker iets waard. U proeft de zon in Uw bruisende drank. U bent bijna overstuur bij zo'n service! Geloof me, de Sithoc-fair is goedkoop; u hebt het bier eigenlijk voor half geld.

Er zijn van die pessimisten, die denken dat Sithoc pronkt met prettige verschijningen, die op de fair niet te vinden zijn. Komt zien gelukkige pessimisten en de faircommissie zal U in zo'n leuk kringetje zetten, en U zult blozen van verlegenheid of weelde, ik weet het niet.

Wat de prijzen betreft nog iets! Is het u hetzelfde of U voor een kwartje een pop of een motorfiets wint? We wensen in geen geval het publiek uit te schudden, maar bieden voor weinig geld zóveel genot, dat U de eerste avond al scheef in Uw schoenen staat en pas bij de volgende quincena bemerkt, dat U platzak naar huis bent gegaan. We spreken elkaar nog wel op de Fair en U zult voldaan zijn.

Lezing en declamatie van Ds. Breeveld

Willemstad. — De momenteel met vacantie op de Antillen vertoevende Ds A. Breeveld uit Suriname, heeft zijn landgenoten gisteravond in de J.P.F.-club een interessante avond bezorgd. Na de filmvoorstelling, welke omstreeks tien uur eindigde, hield de Eerwaarde Ds Breeveld een lezing, waarin hij zijn toehoorders iets vertelde over zijn werk in Suriname Ds Breeveld heeft altijd op de Antillen gewoond. Tien jaar geleden vertrok hij naar Suriname, na reeds van Ds Steenstra, tezamen met de heer Sedney, theologie te hebben gestudeerd. In Suriname werd hij te werk gesteld in het district Nickerie.

Over zijn werk in dit district wist Ds Breeveld gisteravond veel interessants te vertellen. Hij is nu overgeplaatst naar het district Coronie Veel voldoening heeft de dominee van zijn werk, zo vertelde hij.

Spreker zeide verheugd te zijn weer eens tussen zijn landgenoten op Curaçao te mogen vertoeven.

Na zijn lezing vergastte hij zijn toehoorders op twee voordrachten, t.w. „Op het Slagveld" en „De Orgeldraaier". Vooral de eerste declamatie viel zeer in de smaak van het publiek.

Na afloop van deze gezellige en interessante avond, zocht het bestuur van J.P.F. een leuk hoekje op en bleef men nog even bijeen, onder het genot van een koele dronk.

Zaterdagmorgen vertrekt ds Breeveld weer naar Suriname. Wij wensen hem veel succes in zijn nieuwe district.

Finale-schermkampioenschappen

Willemstad. — Hedenavond worden in de Marinierskazerne de finales geschermd voor de kampioenschappen Sabel. Aanvang van deze onder auspiciën van de Ned. Ant. Schermbond gehouden wedstrijden om 8 uur.

Begin 1955 vijf cijfers

Regen belemmert Telefoonwerkzaamheden

Willemstad. — Op Pietermaai is de Telefoondienst druk in de weer om een kapotte kabel, zeer waarschijnlijk de laatste wegopenbreking kapot geslagen, te repareren. Het betreft hier een aftakkingskabel naar enkele huizen waaronder ook de Post van het Roode Kruis op Pietermaai en advocaat Roefstra. Reeds drie dagen werkt de Telefoondienst aan deze kabel, het werk moet steeds onderbroken worden doordat de regen als spelbreker optreedt. Ook is momenteel personeel met ziekte-verlof zodat de reparatie-afdeling en Storingsdienst van het Telefoonbedrijf de handen vol heeft. Getracht wordt echter, naar de heer Natzijl ons hedenochtend verzekerde de lijnen van deze kabel op een andere kabel over te zetten teneinde de abonné's weer van telefoon te voorzien. IJzer met handen breken kan de afdeling echter nog niet. Op Mahaai en Van Engelen is de Telefoondienst eveneens druk bezig de kabels in de grond te leggen.

De heer Natzijl vertelde ons, dat indien alle materialen die besteld zijn op tijd komen, begin 1955 de lijnen klaar zijn en kan worden overgegaan op het 5-cijfer systeem. Dan is Curaçao weer een belangrijke stap vooruit gegaan. De bevolking zal zeker profijt hebben bij deze telefoon-uitbreiding.

Checkvervalser aangekomen

Willemstad. — Op Curaçao arriveerde gisteren de Engelsman H. H. Burton, onder begeleiding van de rechercheur Dinnesse van Aruba. Burton werd onlangs op verzoek van de politie alhier middels de Interpol (Internationale Politie) te Madrid gearresteerd en is nu uitgeleverd. De Brit heeft op Curaçao 3 chèques ingewisseld ter waarde van elk $ 100.—. Het is dank zij de Curaçaose politie, dat deze knaap kon worden ontdekt en uitgewisseld.

Reeds eerder werd een chèquevervalser hier ontdekt en wel een zekere Dodge, die eveneens opgesloten is. Laatstgenoemde werd in Antigua gepakt.

Burton werd naar Curaçao overgebracht door rechercheur Dinnesse van Aruba, die van verlof terugkerend, via Madrid reisde om de chèquevervalser op te halen.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 7 in en 5 uit tankschepen 13 in en 11 uit; zeilschepen 2 in en 6 uit. Passagiers landend 15, vertrokken 1 en doorgaand 92.

Hato: Vliegtuigen 13 in en 11 uit. Passagiers landend 71, vertrokken 35 en doorgaand 38.

Triton v Aruba nr La Guaira, **Ino** v Pto Cabello, **Arowak** v Sta. Martha nr Rotterdam, **Evita** v La Guaira nr New York, **Eloisa** nr Las Piedras, **Jacks Bay** nr Miami, **Oranjestad** v Aruba, **Pitus** v Cristobal.

AGENDA

WEST-END:
„Rhapsody", 19.00 en 21.15 uur

CINELANDIA:
„Prince Valiant", 19.00 en 21.00 uur.

ROXY:
„The Eddie Cantor Story" 19.00 en 21.00 uur

CARIBE:
„Hold that line", 20.00 uur

REX:
„La historia de un pecado", 20.00 uur

ROYAL:
„Galoppy", 20.00 uur

SUFFISANT-THEATER:
„The three musketeers"; 20.00 uur

WIT GELE KRUIS:
De nachtdienst wordt waargenomen door zuster Witmarsen, Nieuwindstraat 22a, tel 3773.

APOTHEKEN:
De nachtdienst wordt waargenomen *in Otrabanda* door *Botica Central*, Breedestraat 45, tel. 3281, in *Punda* door *Botica Excelsior*, Herenstraat 4, tel: 2004

„Het leven begint heus bij veertig!”

Audrey Hepburn, het ideaal der Nederlandse bakvissen — Spanning in een zeedorp: Zandvoort hoopt op een grote toekomst — Nieuwe stichting ijvert voor aanstelling van werkloze arbeidskrachten boven de veertig jaar

Hoop voor de vergeten 15.000

Nederland gaat belangrijke dagen tegemoet: Audrey Hepburn komt hier. De kranten staan er vol van en elke dag vernemen we weer nieuwe bijzonderheden over de plaatsen, die zij zal aandoen, de diners, waar men à raison van een zeer aanzienlijk bedrag met haar zal kunnen aanzitten (de opbrengst van deze maaltijden komt ten goede aan een stichting, die een tehuis voor invalide militairen bouwt), de winkels, waar zij als verkoopster zal fungeren (voor hetzelfde doel) en de voorstellingen van het „Za-Za”-cabaret van Toon Hermans, waarin zij als gast zal optreden. Al die berichten over het bezoek van één enkel Amerikaans filmsterretje wijzen er op, dat óf Audrey Hepburn, óf de stichting, die het militaire tehuis laat bouwen, óf — en dat is het waarschijnlijkst — beide, over uitmuntende persagenten beschikken, die weten, hoe men het enthousiasme van het publiek kan opzwepen.

Maar eigenlijk is, naar deskundigen ons verklaarden, deze publiciteitscampagne niet eens nodig om Audrey hier een hartelijke ontvangst deelachtig te doen worden. Haar populariteit overtreft verre die van welke andere filmster ook. Een der deskundigen, die we consulteerden, een leraar aan een meisjesschool en dus een man, die het weten kan, vertelde ons, dat de rage voor Audrey Hepburn, reeds vóór haar bezoek aan Nederland werd aangekondigd, onder de bakvissen van zijn school het karakter van een ernstige epidemie had aangenomen. Niet alleen bestond er een levendige handel in haar foto's en waren er talloze meisjes, die omvangrijke Audrey Hepburn-verzamelingen hadden aangelegd (met alle persknipsels, die zij maar konden bemachtigen), maar een niet gering aantal bakvissen begon de filmster zo goed en zo kwaad als het ging na te bootsen.

Audrey Hepburn-rage

Er verschenen meisjes met Audrey Hepburn-kapsels in de klas en enige malen betrapte onze kennis enige leerlingen er op, dat zij met hulp van een zakspiegeltje de Audrey Hepburn-blik en de Audrey Hepburn-glimlach poogden na te bootsen.

Het onverwachte huwelijk van het filmsterretje met de acteur José Ferrer deed korte tijd haar populariteit dalen. De bakvissen vonden het niet erg, dat zij getrouwd was, maar ze hadden haar liever met een populairder en frisser figuur in het huwelijksbootje zien stappen, met een prins van den bloede, of — en dat bleek veler wens geweest te zijn — met een Nederlandse sportsman of bekende acteur.

Toch meende onze kennis — en anderen vielen hem hierin bij — de populariteit van Audrey Hepburn niet alleen te moeten verklaren uit het feit, dat zij een Nederlandse moeder (een geboren baronesse van Heemstra) heeft en tijdens de bezetting in Nederland woonde. Waarschijnlijk zeggen deze feiten de oudere generatie, waaronder zij natuurlijk ook de nodige bewonderaars en bewonderaarsters telt, nog meer dan de bakvissen. Waarom dan de Nederlandse meisjes met haar dwepen? Gedeeltelijk om haar fabelachtige carrière, van balletdanseresje tot winnares van Amerikaanse filmprijzen, die nauw aansluit bij de wensdroom van veel bakvissen. En voor het overige, omdat zij, op ondefinieerbare wijze, het ideale type schijnt weer te geven van het meisje en de jonge vrouw van onze tijd. Hetgeen ons toch de komst van deze bijzondere filmster naar Nederland — ze vertoeft hier gedurende de eerste dagen van November — met enige spanning tegemoet doet zien.

Spanning heerst op het ogenblik ook in de bekende Nederlandse badplaats Zandvoort. Audrey Hepburn heeft daar niets mee te maken, al zullen, wanneer bepaalde plannen doorgaan, in de toekomst beroemde filmsterren wellicht menigmaal hun schreden naar dit vriendelijke plaatsje aan de Noordzeekust richten. Want Zandvoort wil een grote, ja, internationaal vermaarde badplaats worden, een Miami, een Deauville of een Biarritz op Nederlandse bodem.

Een Nederlands Deauville?

Eigenlijk zijn de plannen om Zandvoort omhoog te stuwen in de vaart der badplaatsen reeds vrij oud en komen zij voort uit verdriet over vergane glorie. Want Zandvoort was eens, in de jaren voorafgaande aan de Eerste Wereldoorlog, aardig op weg een beroemde badplaats te worden. Veel Duitse vorsten en vorstjes hadden de weg naar het aardige dorp in de duinen gevonden en brachten er hun zomervacanties door; enkele, daaronder een persoonlijke vriend van de Duitse keizer, lieten er zelfs villa's bouwen. Oude Zandvoorters spreken nog met weemoed over deze tijd. Zij werd wreed afgebroken door de oorlog en daarna wilde het niet meer vlotten met Zandvoort. Het werd een badplaats voor dagjesmensen uit Haarlem en Amsterdam, die er op zonnige dagen — en vooral op Zondagen — bij tienduizenden verpozing zochten. De eigenaars van strandtenten en verhuurders van ezeltjes voeren daar wel bij, maar de grote hotels kwijnden en één werd zelfs omgebouwd tot een flatgebouw, dat evenmin een succes werd. Zandvoort vocht wanhopig om naast badplaats voor dagjesmensen óók weer een graag bezocht oord voor meer bemiddelde gasten te worden. Maar het hielp niet. De aanleg van een prachtige auto-race-baan in de duinen maakte, dat de naam Zandvoort ook in het buitenland een zekere bekendheid kreeg, maar hoewel men over het aantal bezoekers van auto-wedstrijden niet te klagen had, bleven de gasten, die men zocht: prominenten uit binnen- en buitenland, uit.

In de oorlog heeft Zandvoort zwaar geleden. Een groot deel van het dorp, daaronder alle hotels en gebouwen aan de boulevard, werden op last van de Duitsers met de grond gelijk gemaakt. Na de oorlog rezen uit de puinhopen nieuwe gebouwen op: flats en zelfs enkele hotels. En ook het publiek, dat Zandvoort bezocht, bleek gewijzigd. Naast de dagjesmensen, die als vanouds de weg naar de badplaats vonden, kwamen er meer mensen, die iets te verteren hadden.

De grote kans

Maar de heer Van Fenema, de energieke burgemeester, is daarmee nog niet tevreden. Steeds weer heeft hij er in de raad en in vergaderingen van verenigingen op gehamerd, dat Zandvoort, net als Rotterdam, juist door de enorme verwoestingen tijdens de oorlog de kans heeft een geheel nieuwe gedaante aan te nemen. „Als Zandvoort langs de verwoeste boulevards weer kleine hotelletjes en pensionnetjes bouwt, herhaalt zich de geschiedenis van voor de oorlog,” zo redeneerde hij. „Maar als het op de opengevallen gronden grote, gedurfde constructies neerzet, hotels, die met die in het buitenland kunnen concurreren, vermaaksinrichtingen, zoals men ze ook in bekende internationale badplaatsen vindt, dan heeft Zandvoort de kans een badplaats van formaat te worden. Elk jaar komen er meer buitenlanders naar Nederland. Het gaat er maar om, of Zandvoort zich zó aantrekkelijk weet te maken, dat zij naar hier komen.”

Niet alle Zandvoorters waren het met de burgemeester eens. Men vreesde, dat hij te hoog wilde grijpen. Dat de enorme sommen, nodig om van Zandvoort een badplaats te maken, die Scheveningen en Noordwijk voorbij zou kunnen streven, nooit gevonden zouden kunnen worden. Maar de burgemeester hield vol, dat het geld wel degelijk te vinden was. Enige weken geleden kondigde hij aan, dat een consortium van financiers bereid was aanzienlijke sommen in de herbouw van Zandvoort te steken. Nog schudden veel Zandvoorters het hoofd. Als het er op aan kwam, zouden de financiers wel af laten weten! Toen de burgemeester dan ook onlangs een geheime raadsvergadering bijeen riep, waarin vertegenwoordigers van het consortium hun plannen met de raad wilden bespreken, stond heel Zandvoort op zijn kop. De besprekingen in het raadhuis hebben lang geduurd. Men is nog niet tot overeenstemming gekomen, maar wel weten de Zandvoorters reeds, dat de plannen onder meer de bouw van enkele grote luxe-hotels en van een wandel- en autopier omvatten, en dat ook „Den Haag” belangstelling heeft. Binnenkort keren de afgevaardigden terug om de zaak verder met de burgemeester, de wethouders en de raad te bespreken.

Zandvoort, dat anders om deze tijd zijn winterslaap begint, gonst van spanning. Zullen de hotels, en zal de pier er komen? Niemand weet het. Maar achter de in verband met de winterstormen geblindeerde ramen van de grote en kleine pensions en zelfs in de weinige nog overgebleven visserswoningen van het oude zeedorp, koestert men weer de hoop, dat Zandvoort zijn oude roem zal herwinnen. In de toekomst, waarvan men droomt (maar die de burgemeester al voor zich ziet) zullen Amerikaanse zakenlieden, Engelse fabrikanten en Franse modekoningen waarschijnlijk de plaats innemen van de Duitse vorstelijke families van vóór 1914.

De nachtmerrie van een minister

Hoop is een belangrijk ding. Zonder uitzicht op verbetering of verandering van de omstandigheden, waarin zij verkeren, zou het leven van veel mensen, die door het lot geslagen werden, ondraaglijk zijn. In Amsterdam nu is enige tijd geleden een stichting opgericht, die weer hoop heeft gewekt in het leven van een categorie burgers, die het langzamerhand moeilijk was gaan vallen nog in een zonnige toekomst te geloven: de werklozen boven de veertig jaar. De minister van sociale zaken, de heer Suurhoff, heeft onlangs verklaard, dat de oplossing van het probleem, dat de werkloosheid van oudere arbeidskrachten vormt, hem dag en nacht zorgen baart, en dat is geen wonder. Ondanks hoogconjunctuur en een schreeuwend tekort aan arbeidskrachten in verschillende takken van bedrijf lopen er in Nederland op het ogenblik ruw geschat 15.000 mensen rond, die niet aan de slag kunnen komen, omdat de werkgevers hen te oud achten. Voor de overgrote meerderheid zijn het ordentelijke burgers, die vroeger dikwijls belangrijke of althans behoorlijk betaalde functies hebben bekleed.

Vaak werden zij werkloos buiten hun schuld. Anderen zijn het slachtoffer van een opwelling van ongedurigheid of zwerflust, waar zij nu al sinds jaren spijt van hebben. Terwijl ook de meeste werknemers in Nederland van een redelijke welvaart genieten (al zouden zij gaarne zien, dat de prijsstijgingen de loonsverhogingen wat minder snel op de hielen zaten), moeten deze mensen, mét hun gezinnen, leven van werkloosheidsuitkeringen, die hen weliswaar voor hongerlijden behoeden, maar zelfs de meest noodzakelijke aanschaffingen op het gebied van kleding en meubilair uiterst moeilijk maken. Van ontspanning is natuurlijk in het geheel geen sprake.

Natuurlijk staan deze oudere werkzoekenden ingeschreven bij de arbeidsbeurzen, maar daar kan men hen hoogstens nu en dan aan wat tijdelijk werk helpen. De meesten solliciteren sinds jaren ononderbroken naar elke vacature, waarvoor zij menen in aanmerking te komen. Meestal krijgen zij niet eens antwoord, al kunnen zij afschriften van diploma's en uitstekende getuigschriften insluiten. Zij zijn boven de veertig en het bedrijfsleven heeft liever jongere krachten.

Ervaring is ook wat waard

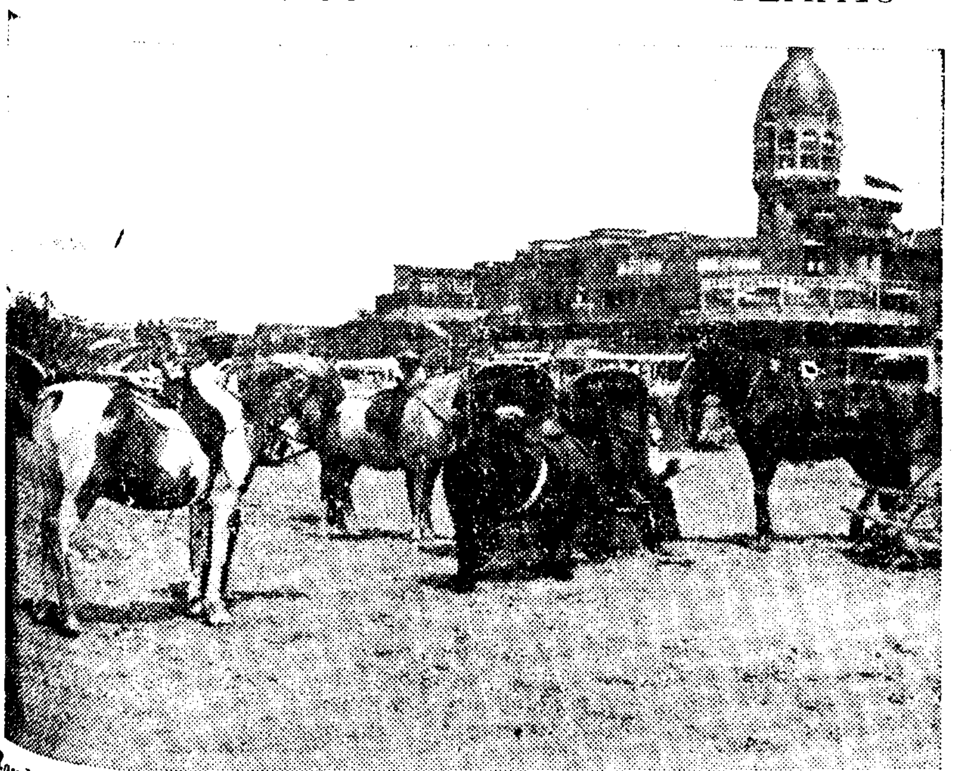
Voor deze „vergeten” groep is thans de stichting „Het leven begint bij veertig” in de bres gesprongen. Zij tracht deze mensen aan werk te helpen, en daartoe is zij begonnen met een actie onder de werkgevers. „Mensen boven de veertig zijn, door hun grote ervaring, dikwijls veel meer waard dan jongere krachten”, zo luidt haar leus. Tot nu toe is het resultaat, dat de stichting met haar propaganda en arbeidsbemiddeling heeft weten te bereiken, verheugend. Tal van ondernemers, die arbeidskrachten zochten, hebben zich reeds tot de stichting gewend om adressen van bij haar ingeschreven werklozen en inderdaad oudere mensen aangesteld. Een moeilijkheid is, dat een zeer groot deel van de werklozen boven de veertig jaar in Nederland hoofdarbeiders zijn, vooral kantoorbedienden, terwijl veel werkgevers juist op hun kantoren gaarne jonge krachten aanstellen. De stichting is er echter van overtuigd, dat op tal van ondernemingen werkzaamheden in de kantoorsector te vinden zijn, waarvoor juist oudere hoofdarbeiders bij uitstek geschikt zijn en zij tracht nu ook de werkgevers van de juistheid van dit standpunt te overtuigen.

Natuurlijk heeft de stichting tot nu toe slechts een gering deel van de vergeten vijftienduizend aan het werk kunnen helpen. Maar veel oudere werklozen hebben thans weer hoop, dat ook zij weer aan het werk zullen komen. Zowel zij als de stichting verwachten, dat door de actie van „Het leven begint bij veertig” ook de arbeidsbureaux meer aandacht zullen gaan besteden aan de plaatsing van oudere krachten. Hetgeen ook minister Suurhoff van een nachtmerrie zou bevrijden.

Nieuwe hoop voor een vergeten groep. Hoewel in Nederland in veel bedrijfstakken een tekort aan arbeidskrachten bestaat, zijn vele duizenden tot werken in staat zijnde mensen gedwongen een doelloos bestaan te lijden, omdat de meeste werkgevers hen te oud vinden om hen in hun onderneming aan te stellen. De stichting „Het leven begint bij veertig” tracht thans de ondernemers te bewegen ook deze mensen een kans te geven.

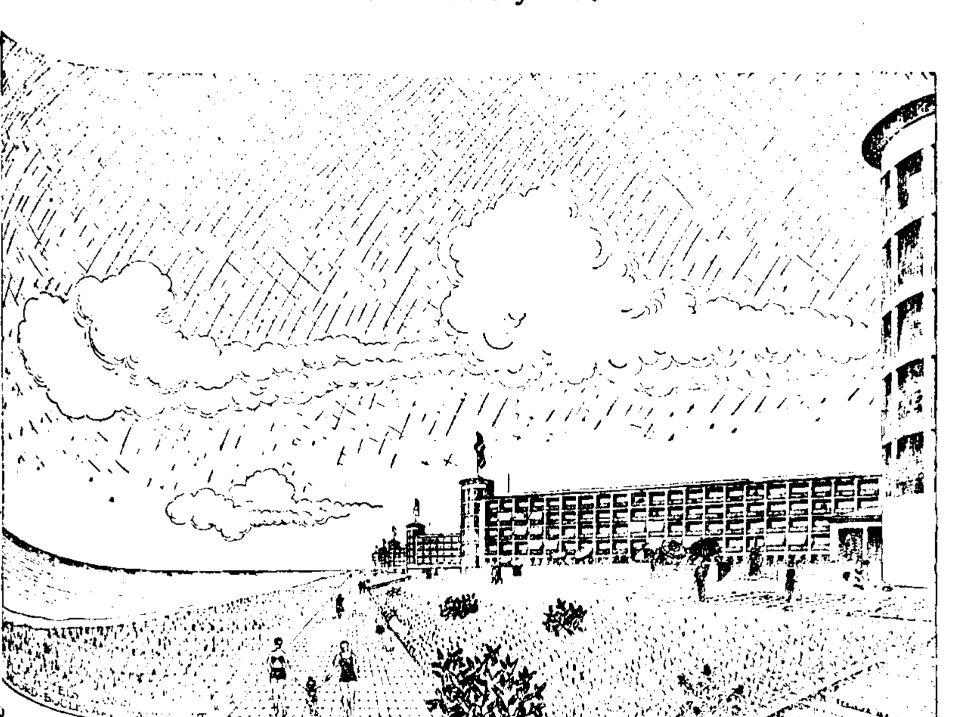
METAMORPHOSE VAN EEN BADPLAATS

Zandvoort vóór de laatste oorlog. Ezeltjes op het strand, daarachter hotels en de watertoren, het waarmerk van dit tot een belangrijke badplaats uitgegroeide zeedorp.

Zo zag Zandvoort er kort na de bevrijding uit. Hotels, pensions, watertoren en boulevard zijn verdwenen en waar eens de badgasten flaneerden, strekt zich nu een barre duinwoestijn uit.

Het Zandvoort van de toekomst. Enkele van de op deze schets voorkomende flatgebouwen zijn reeds verrezen, andere zijn in aanbouw. Gaan de plannen van de burgemeester en een consortium van financiers door, dan krijgt de herboren badplaats ook enkele luxe-hotels en een pier voor auto's en voetgangers.

Sprinkhanen versus vliegtuig

Las Palmas. — Een wolk sprinkhanen is neergestreken op de Canarische eilanden. Practisch de gehele oogst is vernield. Het vliegtuig, dat de geregelde dienst onderhoudt tussen Las Palmas en Tenerife, moest door een enorme zwerm sprinkhanen vliegen, die in de motoren binnendrongen en het toestel noopten te landen.

Tussen neus en lippen

Gezellige lunch

In een tegen een heuvel aangebouwd hotel in Quinteros (Chili) is een koe door het dak gevallen en terechtgekomen midden in de eetzaal, juist toen de hotelgasten voor de lunch binnenkwamen. Met vereende krachten heeft men het dier uit de eetzaal verwijderd en het naar de weide teruggebracht. Niemand, ook de koe niet, werd gewond.

Het zwakke geslacht

Het gemeentebestuur van Monroe in Louisiana (V.S.) heeft besloten de oude, houten gevangenis te restaureren. De 130 pond wegende Betty Grayson, 22 jaar oud, was er namelijk in geslaagd de ijzeren staven voor haar venster opzij te buigen en te ontsnappen.

Lucht eten

Een Duitse maatschappij voor het redden van drenkelingen heeft een nieuwe methode in studie genomen om verdrinking te voorkomen: „eten” van lucht. De theorie, die ontwikkeld werd door een ingenieur uit Ochsenbach, luidt als volgt: Wanneer de maag wordt gevuld met lucht, wordt deze een soort inwendige binnenband, waardoor mensen, die de zwemkunst niet machtig zijn, drijvende kunnen blijven. Dezer dagen heeft de ingenieur het practische nut van zijn uitvinding op dramatische wijze gedemonstreerd door zich aan handen en voeten gebonden in het water te laten werpen — natuurlijk met een maag vol lucht. Het enige moeilijke punt is dat men moet leren hóe lucht te „eten”, een verworvenheid, die naar men zegt „zeer veel vaardigheid en oefening eist”. Eigenlijk is gewoon zwemmen leren nog wel zo eenvoudig.

Adenauer vergat zijn pantoffels

Dezer dagen bevatte de koerierszending van de Duitse ambassade in Londen naar de regering in Bonn een mysterieus pakje van bruin pakpapier. Het was door de portier van het Londense hotel „Claridge's” ter hand gesteld aan een Duitse journalist, die het weer had doorgegeven aan de Duitse ambassade. In het pakje zaten .... de pantoffels, die kanselier Adenauer onlangs bij zijn bezoek aan Londen in zijn hotelkamer had laten liggen.

De gevolgen van een diefstal

Hofschilder moet geld voor materiaal lenen

Londen. — Een Florentijns portretschilder, de 44-jarige Pietro Annigoni, is door de activiteit van Londense inbrekers in een lastig parket gekomen. Hij heeft opdracht gekregen een portret te maken van koningin Elizabeth. Juist toen hij naar Buckingham Palace wilde gaan om daar een studie te maken van de gewaden, die de koningin tijdens het poseren zal dragen, ontdekte hij, dat een bedrag van £ 333 in biljetten van £ 5 uit zijn schrijfbureau was gestolen. Op dat moment had hij nog ongeveer £ 5 op zak en alleen al het linnen voor het portret van de koningin zal hem £ 20 tot £ 30 kosten.

Het zelfportret van de schilder met de forse bakkebaarden was een van de sensaties op de Royal Academy in 1949. Een stroom van opdrachten is sindsdien voor hem losgekomen en hij heeft het nu zo druk, zegt hij, dat hij ook geen kans heeft gezien om de bankbiljetten in kwestie op tijd in veiligheid te brengen. Engelse banken zijn van 10 tot 3 geopend en dan kan Annigoni niet.

De diefstal maakt de chaos in zijn atelier overigens nauwelijks groter. Metselaars, timmerlui en schilders zijn druk bezig om het interieur te maken tot een waardige entourage van koningin Elizabeth, die in totaal 15 keer voor Pietro Annigoni zal poseren.

Voordat Annigoni begint aan het portret van de koningin, hoopt hij gereed te komen met een afbeelding van de hertogin van Devonshire, die nu al tien keer heeft geposeerd. Naar verluidt krijgt de Italiaanse kunstenaar [illegible] voor zijn portret van de Britse [illegible].

Gaullisten voor nieuwe keuze

Parijs. — Naar United Press uit gezaghebbende bronnen in Parijs verneemt heeft generaal Charles de Gaulle de 75 afgevaardigden in de Nationale Vergadering, die zich beschouwen als zijn politieke volgelingen, toestemming gegeven zich aan te sluiten bij een van de andere bestaande partijen. Hij zou daarbij in het bijzonder denken aan de radicaal-socialistische partij van premier Mendès-France, met wie hij dezer dagen een geheim onderhoud heeft gehad.

De Gaulle heeft al eerder het voornemen gekoesterd zich volledig uit de politiek terug te trekken, maar hij aarzelde deze stap te doen, zolang politici aan het bewind waren, die in strijd met zijn voornaamste denkbeelden handelden.

[illegible] van de (Gaullistische) „Rassemblement du Peuple Français” heeft deze berichten tegengesproken en alleen aangekondigd, dat de generaal op [illegible] December [illegible] op een nationaal congres van de partij een uiteenzetting zal geven over de [illegible] naar zijn mening moet ontwikkelen.

Twist over Nobelprijs

[illegible] den is van 181.6?? Kronen (Naf. 65.000) [illegible] schrijver Ernest Hemingway, [illegible] schrijver Halldor Kiljan Laxness. [illegible] De 54-jarige Laxness was lid van de communistische partij op IJsland, voor deze werd ontbonden, doch ontkent thans communist te zijn. „Hoe kan een schrijver communist zijn?” vroeg hij zich onlangs af in een persgesprek. Laxness werd protestant geboren, maar bekeerde zich op 21-jarige leeftijd tot het katholicisme. Later verloochende hij zijn nieuwe geloof en sloot zich aan bij de communistische partij. Hij publiceerde zijn eerste boek op 17-jarige leeftijd.

Radar ziet alles

Mülheim. — De directeur van het instituut ter bestudering van hoge frequenties te Essen-Mulheim, professor [illegible], heeft verklaard, dat zijn instituut er in geslaagd is de Amerikaanse uitvindingen op het gebied van radar zodanig voorbij te streven, dat bijvoorbeeld niet alleen telegraafpalen, doch ook de draden op het scherm zichtbaar worden.

Achterstallig vertaalwerk

New York. — In de wolkenkrabber van de Verenigde Naties in New York zijn 475 vertalers reeds vijf jaar ijverig bezig om verloren tijd in te halen. Er moeten nog documenten met in totaal 50.000 bladzijden, die dateren uit de jaren 1946 — 1949, vertaald worden in het Rusisch, Chinees en Spaans. Sedert 1949 heeft men de vertalingen bij kunnen houden, doch de drie jaren, tussen 1946 en 1949 die verloren zijn gegaan in de uitgebreide Verenigde Naties-archieven, zijn nog niet achterhaald.

Niet aan één tafel

Moskou. — Zeven Westelijke ambassadeurs, onder wie de Britse, de Amerikaanse en de Franse, hebben gisteravond een diner, dat in Moskou werd gegeven door de Burmese ambassadeur, Maung Ohn, verlaten toen bleek, dat zij met de communistisch-Chinese en de Oost-Duitse ambassadeurs aan één tafel moesten zitten.

Naar verluidt bemerkten de Westelijke ambassadeurs pas na aankomst in het Sovietskaja hotel, waar het diner werd gegeven, dat zij de Chinese en de Oost-Duitse ambassadeurs als tafelgenoten hadden. Ook de Nederlandse ambassadeur in Moskou, jhr. mr. P. De Texeira de Mattos verliet reeds kort na aankomst het hotel.

De scheepsbouw ter wereld

Londen. — Volgens Lloyds Register of Schipbuilding waren eind September over de gehele wereld, exclusief China, Polen en de Sovjet Unie, 1065 schepen van totaal 5.449.079 brt in aanbouw, tegen 1092 met een totaal van 5.800.000 brt tegen het einde van het tweede kwartaal.

Engeland is weer de grootste scheepsbouwer doch de productie daalde van 2.2 tot 2.06 milioen brt.

Nederland komt na Engeland en Duitsland met 469.856 brt tegen 443.705 brt. Aan het einde van het derde kwartaal waren in de gehele wereld 258 tankschepen in aanbouw met een tonnage van 3.218.760; tegen 284 schepen met een totaal tonnage van 3.353.522 aan het einde van het tweede kwartaal.

Amerika verwacht wonderen van electronisch licht

Vereenvoudiging van de televisie

New York. — Dezer dagen heeft een van de pioniers op het gebied van radio en televisie in Amerika, brigadier-generaal David Sarnoff de komst van „electronisch licht” voorspeld, en dat schijnt nogal een omwenteling te zullen meebrengen.

„Electronisch licht” definieerde hij als „het licht dat direct wordt opgewekt in een dun laagje electrisch materiaal, dat — en daar gaat het om — wordt versterkt door gebruikmaking van electronische middelen”.

De voortgang die men bij de ontwikkeling van dit versterkingsproces maakt noemde hij aanzienlijk. Het speurwerk geschiedt in de naar hem genoemde laboratoria van de „Radio Corporation of America”, waar hij president is van de raad van commissarissen.

Een eerste resultaat van de vinding zou zijn dat de televisieontvangst enorm zal worden verbeterd. De kathodestraalbuis zou op de duur geheel verdwijnen en worden vervangen door een dun, plat doek zoals een schilderij aan de muur, of volledig verplaatsbaar als een soort schildersezel.

Het ontvangende instrument zelf [illegible] behoeven te zijn dan een juwelen- of sigarenkistje. Hierin zouden alle benodigde instrumenten en knoppen zitten: voor het instellen, het volume, de beeldscherpte en de stationskeuze. Door een andere knop kan men het beeld groter of kleiner maken, en kiezen tussen beelden in zwart en wit of in kleuren.

Sarnoff voorzag tevens dat ook op alle andere terreinen electronisch licht het gewone licht zou gaan vervangen. Ook zullen er wijzen van verlichting worden gevonden waardoor men in het donker toch goed zal kunnen zien, waardoor men b.v. een grotere verkeersveiligheid zal verkrijgen. Tenslotte komen, binnen twee decenniën, polsradio's en vestzak-radiotelefonische inrichtingen en miniatuur-electrische scheerapparaten in zicht.

Het commando van Hr. Ms. Vliegkampschip „Karel Doorman” is dezer dagen overgedragen aan Kap. ter Zee L.J. Goslings. Kap. ter Zee Valkenburg oud commandant, wenst zijn opvolger geluk met zijn benoeming. V.l.n.r. Kapt. ter Zee Goslings, Commandeur F.S. den Boeft en rechts de scheidende Cdt Kapt. ter Zee A.M. Valkenburg.

John Dahlquist bevelhebber Amerikaans Continentaal leger

Washington. — De Amerikaanse minister van het leger, Stevens, heeft de benoeming bekendgemaakt van generaal John Dahlquist tot bevelhebber van het continentale leger. Dit commando, dat pas is ingesteld, is belast met de opleiding van de troepen in de Verenigde Staten en de verdediging van het Amerikaanse vasteland. Generaal Dahlquist, die zes legers onder zich krijgt, staat rechtstreeks onder de stafchef van het leger, gen. Ridgeway. De bedoeling van de instelling van het nieuwe commando, als onderdeel van een algemene reorganisatie, is generaal Ridgeway enigszins te ontlasten.

Nummer vijf

New York. — Mevrouw Clark Gable, de vroegere Lady Ashley, wier huwelijk met de acteur Clark Gable in April 1952 werd ontbonden, heeft aangekondigd, dat haar echtgenoot nummer vijf zal zijn een Wit-Russische cavalerie- officier, prins Dimitri Djordjadze.

Rontgen apparaat

Men heeft ontdekt dat radio-actief Thulium uitstekend geschikt is om als stralenbron voor een röntgenapparaat te dienen. Zo'n toestel behoeft geen electrische krachtbron en kan (mede door het geringe gewicht) goed gebruikt worden op afgelegen gebieden. Het eerste model kostte $ 40.

Opnieuw gevangenis-opstand in Missouri

Jefferson City. — In de strafgevangenis van Missouri, waar de vorige maand bij een opstand drie gevangenen werden gedood, 23 personen gewond en acht gebouwen vernield is, een nieuwe muiterij uitgebroken. Vijf- tot zeshonderd gevangenen smeten hun eetgerei door de eetzaal, begaven zich naar buiten en eisten „iemand” te spreken over hun voedsel. Binnen enkele minuten tijds waren de gevangenen omringd door politie uit de stad Jefferson en leden van de verkeerspolitie van de staat Missouri, gewapend met geweren en traangaspistolen.

Als man te gast bij mode-koning FATH

(Van onze Haagse correspondent)

Zeer benijd door vrienden en collega's hebben we dezer dagen — ofschoon man zijnde — in kasteel Oud-Wassenaar Jacques Fath's modeshow bijgewoond en we kunnen niet nalaten enige treffende bijzonderheden van dit evenement aan u door te geven, lieve lezer. Om te beginnen dan moet u weten, dat het aanving met het ceremonieel hijsen der tricoloretjes op alle tafeltjes, zoals het gehele gebeuren ook passend eindigde met een — staande aangehoorde — stoere Marseillaise, verklankt door piano, bas en klarinet, hetgeen verklaart waarom de ceremoniemeester na de laatste tonen van dit volkslied de nog altijd stokstijf staande Parijse mannequintjes waarschuwen moest: „C'est fini".

Op dat moment glimlachten Patricia, Nicole, Jacky Rose en Freddy beminnelijk hun laatste glimlach. Hun eerste glimlach hebben we helaas niet op kunnen vangen, omdat de middag begon met het openhartig tonen van Jacques Fath's kousen en lingerie en we hebben dat met kuis neergeslagen ogen aan ons voorbij laten gaan.

Heel de rest hebben we wél gezien. En dan vooral de S-lijn, zijnde een anatomische misvatting. Heel de ruimte voor het vrouwelijke figuur immers — zo hebben we begrepen — zit dit keer op de rug, hetgeen weliswaar overbodig is, doch de vrouw het zozeer begeerde modieuze silhouet van een kolensjouwer verleent.

Het is ons voorts opgevallen wat een man als Jacques Fath al niet weet te bereiken met het te pas aanbrengen van kerstboomversierselen; nu eens een paar zilveren balletjes in het oor, dan weer een tinkelend snoertje om de hals, of ook wel sterren zo maar op de mouw. Ook door het simpel aanbrengen van een fikse gesp kan men al heel wat verbeteren aan het verouderde toiletje van het vorig jaar: men zet zo'n gesp dan zeer in het oog vallend op plaatsen waar nooit tevoren gespen gedragen werden, bij voorkeur midden achter op de rug of onder aan de rok. Wij hebben de aanwezige Haagse dames, die merendeels vergezeld waren van hun huisnaaistertjes, meer dan eens dit hulpje in de ribben zien porren om haar te vermanen dit detail vooral niet over het hoofd te zien: gesp achterop.

Wij hebben er niets van begrepen

Ook heel aardig was de confusie die in de pauze ontstond toen een legertje mannen trachtte de kleedkamers der mannequins binnen te dringen; vooral leuk doordat men vergeten had de geluidsinstallatie op nonactief te zetten, zodat heel de zaal de dialoogjes volgen kon. Eerst hoorden we heel duidelijk de „Klop op de deur", vervolgens hoe een lieve meisjesstem vroeg: „Monsieur???" — elk vraagteken duidelijk verstaanbaar — en tenslotte de man, die in zijn beste Frans probeerde uit te leggen dat hij persfotograaf was en dus met de beste bedoelingen op die deur geklopt had.

Wat de modeshow zelf betreft hebben we ons wel een beetje gevoeld als een stokdove man die ook eens meeging naar de opera: we hebben er niet veel van begrepen. Doch wel hebben we met zekerheid geconstateerd dat vijf van de acht mannequins allerliefste onderkinnetjes hadden; dit jaar kennelijk zeer in de mode.

Françoise, Jacky, Anne, Patricia, Nicole, Rose Marie en Freddie.

Jaarverslag Wereldbank

Recordbedrag aan leningen verstrekt

Blijkens haar negende jaarverslag heeft de Wereldbank in de periode van 1 Juli 1953 tot 30 Juni 1954 26 leningen van in totaal 324 millioen dollar verstrekt aan 16 landen. Het bedrag der verstrekte leningen was groter dan in enig ander jaar. Sedert haar oprichting tot het einde van het afgelopen boekjaar heeft de bank aan 34 leden in totaal 104 leningen ten bedrage van 1.914 millioen dollar verstrekt. Op 30 Juni j.l. was hiervan 1.406 millioen dollar opgenomen.

De bank heeft in 1953—54 een nettowinst behaald van 20 millioen dollar (v.j. 18 millioen). Deze winst is toegevoegd aan de aanvullende reserve, welke hierdoor steeg tot 97 millioen dollar. De speciale reserve, waarin de opbrengst wordt gestort van de commissie van 1 pct. op de verstrekte leningen, steeg met 12 millioen dollar tot 49 millioen, zodat de totale reserves van de bank op 30 Juni j.l. 146 millioen dollar beliepen.

De Wereldbank had op 30 Juni j.l. het equivalent van ruim 1.89 milliard dollar voor leningen beschikbaar. Hiervan was het equivalent van 710 millioen dollar verkregen buiten de V. S. en de rest in de V. S.

Wordt Tsjechoslowakije geschorst als lid Wereldbank?

De wereldbank en het internationale monetaire fonds hebben besloten een commissie te benoemen, welke zal moeten onderzoeken of Tsjechoslowakije, dat reeds voor een jaar van het lidmaatschap van de wereldbank werd geschorst, omdat het zijn totale bijdrage aan de bank nog niet had voldaan, van het lidmaatschap van het fonds zal moeten worden uitgesloten.

V.N. veroordeelt Zuid-Afrikaanse apartheidspolitiek

New York. — Een speciale commissie van de Verenigde Naties, heeft een eenstemmig rapport aan de Verenigde Naties uitgebracht. In dit rapport zegt de commissie, dat de apartheidspoliek (de scheiding der rassen) een ernstig gevaar is voor de binnenlandse toestand en de buitenlandse betrekkingen van Zuid-Afrika. Zij waarschuwt de Europeanen, dat de enige weg, die open is naar een vreedzame toekomst, ligt in de integraite en het opzij zetten van de aanspraken op rassensuperioriteit. Tezelfdertijd vermaant de commissie de Afrikanen, dat broederlijke gelijkheid en samenwerking „geen werkelijkheid kunnen worden door de zwaai van een toverstaf".

Menigte in Surabaja vernielt Nederlands Restaurant

AANZIENLIJKE SCHADE

Surabaja. — Een opgewonden menigte heeft tot tweemaal toe de bar en het restaurant „Kebonradja" van de Nederlander A. van der Enden in Surabaja aangevallen. Er werd daarbij een aanzienlijke schade aangericht, die geschat wordt op 150.000 roepiah. De menigte bracht vijf politieagenten lichte verwondingen toe. Zij dwong de adjunct-commissaris van politie de vlucht te nemen en beschadigde ook een nabij gelegen Chinese dansgelegenheid.

Het incident begon, toen de Nederlandse eigenaar een aantal Indonesiërs verzocht van zijn hek af te gaan, waarop zij geklommen waren om naar een redevoering te luisteren van Sutomo. Deze hield voor een massa-bijenkomst een betoog om de betjak-bestuurders ervan te overtuigen, dat zij geld bijeen moesten brengen voor een zeepfabriek, die er toe bij zal dragen dat zij hun zware beroep kunnen afschaffen. De vergadering ging hiermee volledig accoord. Toen de eigenaar van de bar tegen het hek sloeg om de beklimmers duidelijk te maken, dat zij eraf moesten, keerden zij zich tegen hem en vernielden zijn zaak gedeeltelijk. Door het ingrijpen van Sutomo en de politie werd hieraan een einde gemaakt.

Toen het politie-onderzoek nog aan de gang was, schreeuwde iemand: „De politie wil de Nederlanders beschermen", waarop men tot de tweede aanval overging, die de kleine politie niet bij machte was te keren. De adjunct-commissaris moest zelf naar het nabijgelegen gouverneurskantoor vluchten. De politie onderzoekt of hier van provocatie sprake kan zijn.

Zaligverklaring van Newman?

Birmingham. — De aartsbisschop van besloten een door het canoniek recht voorgeschreven onderzoek in te stellen als eerste stap naar een mogelijk proces voor de zaligverklaring van de bekende Engelse bekeerling Kardinaal Newman. Een diocesaan tribunaal, waarvan de leden nog benoemd moeten worden, zal de getuigen-verklaringen opnemen. Er zullen verscheidene getuigen zijn, die Kardinaal Newman persoonlijk nog gekend hebben.

Op kosten van de politie

Een achtjarig jongetje heeft op het politiebureau in Wenen kans gezien, om 82 shilling uit een lade te stelen, terwijl zijn ouders door politiefunctionarissen ondervraagd werden terzake van vroegere diefstallen, door het ventje gepleegd.

Toen de diefstal ontdekt werd, hadden ouders en kind het bureau reeds verlaten. Zij werden in een naburig café teruggevonden, waar de vader wijn dronk, die door zijn veelbelovende zoon met het geld van de politie betaald was. (U.P.)

Goedgeefse Churchill

Ministers gaan meer verdienen

Londen, — Sir Winston Churchill is voornemens de ministerssalarissen spoedig weer van 4.000 tot 5.000 pond sterling te verhogen.

De premier had de salarissen drie jaar geleden, toen hij aan de regering kwam, verlaagd van 5.000 tot 4.000 pond als voorbeeld voor bezuiniging op een ogenblik, dat Engelands financiële tostand slecht was. De economische toestand is thans weer beter geworden.

Onveilig Java

Terroristen doden vijf personen

Djakarta. — Ongeveer tweehonderd bandieten hebben een aanval gedaan op Twikoning, een plaatsje in de buurt van Tasikmalaja. De bewoners stonden machteloos tegenover de fanatieke bende. De terroristen doodden vijf personen en verwondden drie anderen. Zij staken tien woningen in brand en plunderen acht andere. Honderd gewapende mannen hebben een overval gepleegd op een ander dorp in dezelfde streek. Een onderwijzer werd vermoord, een tweede persoon werd gewond.

Chileense order voor DAF-trucks

Eindhoven. — Van Doorne's Automobielfabriek te Eindhoven heeft een order verworven uit Chili voor ruim 250 vrachtwagens met onderdelen ter waarde van bijna 6 millioen gulden. De importvergunning is door de Chileense regering verleend aan de agent van D.A.F. te Santiago. De wagens zullen begin van het volgende jaar worden afgeleverd en veel verouderd materieel vervangen. Maatregelen zijn genomen om de onderdelen-voorziening in Chili te garanderen.

Radium oorzaak van slecht weer

Brighton. — Prof. Frederick Soddy, die vermaardheid heeft gekregen door de theorie van atomaire ontbinding en de ontdekking van het isotoop, heeft in een interview verklaard, dat het slechte zomerweer in Groot-Britannië vermoedelijk veroorzaakt is door atoomstraling, opgewekt door mensen. De stations voor atoomonderzoek gooien elke dag een grote hoeveelheid radium de lucht in, aldus prof. Soddy. De atmosfeer wordt besmet, hetgeen zijn nawerking op het weer niet zal missen.

Prof. Soddy wilde niet zover gaan om te zeggen, dat het weer erger zou worden naargelang het atoomonderzoek zich verder ontwikkelt.

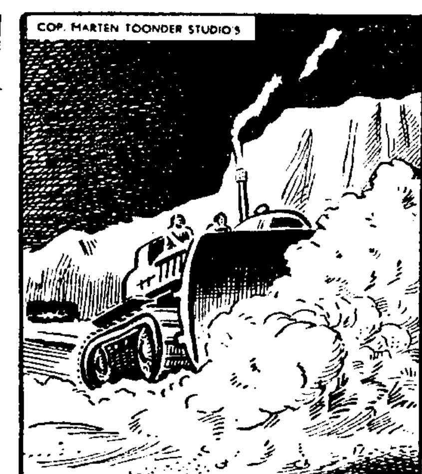
Mechanische partner

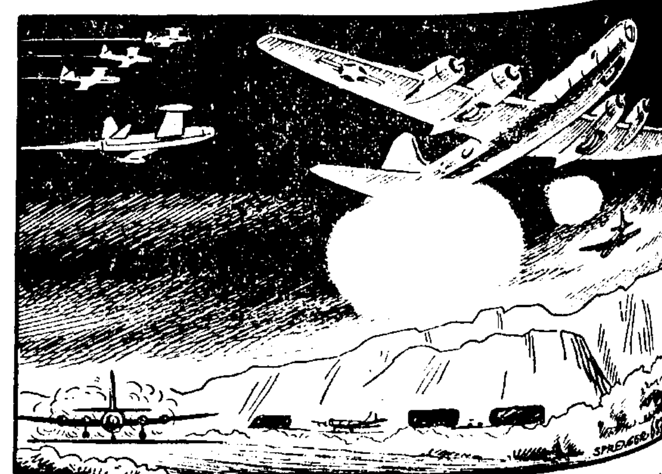
Twee knutselaars in Shawnee (Oklahoma) hebben een mechanische danspartner geconstrueerd, waardoor de bewegingen van de dansleraar, aan wiens voeten het apparaat bevestigd is, door middel van lampjes op de dansvloer geprojecteerd worden. De leerlingen moeten deze lichtbundeltjes volgen.

's Gravenhage. — Volgens door het Centraal Bureau voor de Statistiek verstrekte voorlopige gegevens bedroeg de waarde van de invoer in September Nf. 890 millioen (Augustus 872 millioen), terwijl voor Nf 764 (702) millioen werd uitgevoerd. Het dekkingspercentage is dus 86 (81).

Avonturen van PILOOT SPORM

657. — Het duurde zeker een vol etmaal, voordat de zware storm eindelijk uitgewoed was en een miezerig zonnetje laag aan de horizon door de wolkenflarden heendroeg. Er ging een luid gejuich op in het kamp.

Eindelijk kon dan tot actie overgegaan woden. Rammelend en knarsend baanden de sneeuw ploegen vol enthousiasme aan hun enorme taak. Voor een nieuweling als Arend leek het onbegonnen werk, maar met verbazing zag hij, hoe de reuzenmachines in ronkende bedrijvigheid en met beweeglijke routine de startbaan in korte tijd schoonveegden. Tonnen sneeuw werden over de rand van het reusachtige ijseiland geduwd om met doffe ploffen op de schotsen tientallen meters lager neer te komen.

De piloten knoopten hun vliegpakken dicht en dromden naar buiten. De eerste motoren worden aangeslagen en wederom klonk het vertrouwde ronken van propellormotoren en het gieren van turbejets over Shangri-La toen er alvast „warm gedraaid" werd. En nauwelijks was de laatste bulldozer van de startbaan verdwenen of vier Spearheads joegen omhoog, onmiddellijk gevolgd door drie lange-afstandskisten. De grote speurtocht naar de „Lonesome Polecat" was begonnen.

Kristine Miller vertelt...

De filmkus even vermoeiend als de klap pijnlijk

Moet ik van mijn eerste indruk als filmspeelster in Hollywood vertellen? Goed, maar het zal u niet meevallen. Als mij iéts is tegengevallen, dan is het het filmspel. Ik had gedacht, dat het een opwindende, interessante belevenis zou zijn. Doch het was alleen maar dood- en doodvermoeiend.

Tussen dat, wat je zelf ziet en ondergaat en dat, wat later het publiek aanschouwt is een hemelsbreed verschil. Het publiek ziet je in een boudoir, terwijl je zelf het gevoel hebt op een druk, onaangenaam spoorwegstation te staan.

In de film „I walk alone" met Lizabeth Scott, Burt Lancaster en Kirk Douglas, was mijn openingsscène met Kirk. De gehele dag heb ik practisch in zijn armen moeten liggen, waarvan elf opnamen werden gemaakt en waarvoor ik niet minder dan vierenveertig kussen moest verwerken. Het was de meest vermoeiende scène, die ik ooit gespeeld heb en toen de dag ten einde liep, was ik slechts een wrak.

Kussen is anders een prettige bezigheid, zult u zeggen, maar hebt u het al eens voor de camera gedaan? Vooreerst moet je precies op de aangegeven plaats blijven staan. Dan dien je je lippen een bepaalde vorm te geven en er op te letten, dat je neus niet in de weg staat. Voorts moet je op het juiste ogenblik je ogen sluiten en op een vooraf gegeven ogenblik, en slechts voor een onderdeel van een seconde, een zucht slaken. En terwijl je je dan concentreert op het mechanische gedeelte van de kus, moet je goed de zin in je gedachten houden, die je als bekroning van die kusserij moet zeggen.

De volgende dag moest ik in plaats van Douglas te kussen mij bezig houden met Burt Lancaster in zijn gezicht te slaan. Ik moest hem een echte mep geven, want het schijnt, dat je een filmklap met een open hand niet kunt imiteren. De klap moet echter ook overtuigend klinken. Wanneer ik u nu zeg, dat ik aan het einde van de dag zo'n geweldige spierpijn in mijn slaande arm had, dat ik verplicht was, mij door de ongevallendienst te laten behandelen, dan kunt u zich ongeveer een voorstelling maken, hoe de wang van Burt Lancaster er uitgezien heeft.

Kristine Miller's werkelijke naam is: Jacqueleen Eskesen. Zij werd 13 Juni 1925 in Buenos Aires geboren en was voor haar filmdebuut in 1946 toneelspeelster en mannequin in San Francisco. Haar eerste film was: „Desert Fury".

Van de Kook

Londen. — En dat gebeurde nu met de koele nieuwslezer van de British Broadcasting Company. Het begon Donderdagavond heel rustig en afgemeten: „This is the B.B.C. Home Service, here is the news....". En toen haperde de nieuwslezer, stamelde wat en sprak na enige ogenblikken doodse stilte verder. Het ging weer mis. Hij sprak de woorden verkeerd uit, vergiste zich enkele malen en zijn stem zakte nu en dan helemaal weg, alsof hij zich van de microfoon afwendde. Meer dan een uur lang telefoneerden de verbaasde Engelse luisteraars naar de B.B.C., met de vraag wat er eigenlijk aan de hand was. Dit was het antwoord, dat ze kregen van vermoedelijk hoogrode autoriteiten: „De nieuwslezer maakte enkele fouten en raakte daarna volkomen van de kook. Het spijt ons heel erg....".

Leven van Narriman in gevaar

Lausanne. — Uit de vriendenkring van ex-koningin Narriman van Egypte wordt vernomen, dat het leven van de vroegere vorstin in gevaar is. Narriman werd deze week in een kliniek te Lausanne opgenomen in verband met een galblaaskwaal. Zij moet een operatie ondergaan, maar is zo zwak, dat de operatie tenminste enkele dagen moet worden uitgesteld. Volgens haar vrienden zouden alleen specialisten in New York, Rome of Lausanne deze operatie kunnen verrichten.

Haar moeder, die voortdurend de wacht aan haar bed heeft gehouden, kreeg een beroerte en werd eveneens in de kliniek opgenomen. Naarriman wordt op 31 October a.s. 21 jaar oud.

Premier Churchill fluistert een geheimpje in het oor van de minister van Buitenlandse Zaken en plaatsvervangend leider van de Conservatieve partij, Anthony Eden, tijdens de bijeenkomst van deze partij in Blackpool voor de jaarlijkse conferentie. Eden introduceerde Sir Churchill op deze vergadering als: „De grootste man op deze aarde".

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

12)

De goede mensen stelden zich aan, alsof bij naar het andere einde van de wereld ging.

Nu stond hij buiten en toen hij de Shaftesbury Avenue bereikte, kreeg hij een schier onweerstaanbare aandrang een taxi te nemen en voor deze ene keer eens verkwistend te zijn. Maar hij onderdrukte die verspillende neiging en nam een bus. Het was half vier. Hij had dus tijd in overvloed! Om half vijf vertrok de trein van het Victoriastation. Naar Athene, naar Athene, naar Athene, dacht hij blij. Hij vertrok als een heer, want met de Arlberg-Oriënt-expres zou hij tweede klas reizen. Dan was hij er zoveel spoediger. Heden was het Woensdag tien Augustus. En Zaterdagmorgen, om tien uur zesendertig, zou hij in Athene aankomen en Xenia in zijn armen drukken.

De sprookjesachtige droom uit zijn jeugd was werkelijkheid geworden. De jongen, die zonder een cent op zak vijf jaar geleden Athene verliet, keerde terug als een man met zeshonderd pond op de bank. Eerst had hij gewild dat Xenia naar Londen zou komen, om daar met hem te trouwen en er zich blijvend te vestigen, maar zij had Athene niet willen verlaten. Bovendien liep zij met het eerzuchtige plan rond een groot café-restaurant in Athene te openen. En zuchtend had hij zich daarbij neergelegd, want hij was veel van Londen gaan houden en zou liever hier begonnen zijn.

Nikolas droeg zelf zijn koffer en wees de kruiers vastberaden af. Hij bereikte het perron en werd bij de contrôle staande gehouden. Zenuwachtig zocht hij naar zijn reisbiljet en zijn paspoort. Terwijl hij zijn zakken uithaalde, hoorde hij eensklaps zijn naam roepen. Hij keerde zich om en herkende zes vrienden uit restaurant Phaleron, die hem uitgeleide kwamen doen: drie kellners, een serveermeisje, een keuken-meisje en de assistent-chef.

„Heb je wel een kaartje gekocht, Nikolas?" riep een hunner hem toe.

„Heb je het niet opgegeten, Nikolas?"

„Je hebt het toch niet bij je pyama ingepakt?"

Zij vuurden nog meer vragen op hem af en lachten luidkeels om hun eigen aardigheden. Nikolas hield niet van dat lawaai en nog minder als hij er zelf het middelpunt van was. Mensen die tot de betere standen behoorden passeerden de controle, zonder hen zelfs met een blik te verwaardigen.

„Heidaar, laat die dame eens passeren!" schreeuwde de controleur tegen het luidruchtige groepje, dat de toegang versperde. Zij gingen opzij om een elegante dame door te laten, die gevolgd werd door een kruier, die bijna bezweek onder de koffers en pakken.

Nikolas schaamde zich en werd steeds zenuwachtiger. Doch eindelijk vond hij wat hij zocht. Hij reikte zijn vrienden de hand, maar zij hadden zich allen voorzien van een perronkaartje. De Griekse delegatie bleek van plan het vertrek van de trein af te wachten.

Nikolas kon slechts met moeite een plaatsje vinden. De trein was overvol. Eindelijk wrong hij zich in een hoekje en twee kellners vochten een ogenblik om de eer wie zijn koffer in het bagagenet zou leggen.

Nikolas stond weer op en legde zijn hoed op de ingenomen plats. Toen keerde hij naar zijn vrienden terug om afscheid te nemen. Het keukenmeisje sloeg haar armen om zijn hals en begon te huilen. Hij bloosde van verwarring en de kellnerin trachtte het meisje te troosten.

„Neem haar met je mee, Nikolas," spoorde Giorgios, een der kellners, hem lachend aan.

„Heb ik niet gezegd, dat zij zou gaan huilen," zei zijn collega van de tweede verdieping.

De conducteurs sloten de deuren, er klonken fluitsignalen en de mensen op het perron begonnen te wuiven en te roepen. Er ontstond een hevig gedring om Nikolas en in een algemene uitbarsting van emotie wilden zij hem allemaal tegelijk omhelzen. Hij werkte zich los en sprong de trein in, die reeds langzaam in beweging begon te komen. De collega's van Phaleron holden mee tot aan het eind van het perron en wuifden hem na, totdat hij eindelijk uit het gezicht was.

De laatste die Nikolas zag was het keukenmeisje, dat nog steeds met haar zakdoek voor het gelaat stond. Hij had medelijden met haar. Zij waren altijd goede vrienden geweest en plagend had hij haar wel eens gekust. Dat zij zo diep onder de indruk zou komen van het afscheid, had hij echter niet verwacht. Maria, de kellnerin, had zich kordater gehouden. Toch leed het geen twijfel, of ook voor haar was zijn vertrek een wrede teleurstelling. Een week geleden nog had zij hem gezegd, dat zij ook driehonderd pond bezat en hem schertsend voorgesteld samen in Soho een zaak te beginnen. Maar hij wist dat hij haar lang niet onverschillig was en dat zij dit voorstel veel ernstiger had bedoeld, dan zij had willen doen blijken.

Nikolas ging zijn compartiment binnen en nam zijn plaats in. Hij voelde zich erg voornaam tussen deze rijke en deftige reizigers, maar toen hij zijn gezelschap eens vluchtig opnam, bespeurde hij, dat niemand enige notitie van hem nam — alsof hij zich ergerlijk misdragen had. Allen waren keurig gekleed en aan hun handkoffers was te zien, dat deze gekocht waren in de duurste winkels van Londen. Nikolas begon zich te schamen over zijn eigen koffer, die aan een kant ingedeukt en van bordpapier was. Gelukkig was er toch nog iemand, die hem niet negeerde.

„Welk een hartelijk afscheid hebben uw vrienden u bereid," merkte een dame van middelbare leeftijd vriendelijk op. De andere reizigers gaven zich de schijn alsof zij lazen, maar hij voelde hun stekende blikken op zich gericht. Hij vond geen antwoord en die aardige dame vond hem stellig onbeleefd, want zij ging thans eveneens zitten lezen. Terloops ontdekte Nikolas, dat zij in een Baedeker las van Centraal-Europa.

De trein reed sneller en doorsneed de voorsteden van Londen. Nikolas keek over de dakenzee uit, die lag te glinsteren in de namiddagzon. Toen staarde hij op zijn handen. Het waren nog dezelfde fraai gevormde handen, doch hun bruine kleur was verbleekt. Er verscheen een bediende aan de ingang van het compartiment, om te vragen wie van de reizigers thee wenste te bestellen. Nikolas was de enige, die geen thee nam. Hij vond het niet prettig, dat hij daardoor de aandacht opnieuw op zich vestigde, maar zijn zuinigheid verzette zich tegen die luxe-uitgave. Hij keek omhoog naar zijn koffer. Een groot deel van de inhoud bestond uit pakjes en blikjes levensmiddelen voor de reis. De maaltijden in de restauratiewagen konden alleen bekostigd worden door rijke mensen. Behalve die mondvoorraad en zijn bescheiden garderobe bevatte zijn koffer ook nog tweehonderd-enenveertig brieven van Xenia. Zij had hem trouw elke week gestreven, behalve deze week, waarin hij naar huis kwam. Naar huis — ja, op weg naar Athene, met zeshonderd pond op de bank en Xenia, die hem wachtte. Hij was een gelukkig mens en dit dankte hij alleen aan Xenia.

HOOFDSTUK V
PRINS SIXPENNY VAN SLAVONIE

Sixpenny! Sixpenny! Waar zit je?" schreeuwde Gerry Hamilton, terwijl hij de boomgaard in liep.

Hij kreeg geen antwoord. Tussen het gebladerte der bomen glansden de roodwangige appels in de zon, die juist door de nevels van de vroege Augustusmorgen heenbrak. Op het grasveld graasden de ponnies van Gerry en zijn vriend Sixpenny, maar zijn vriend Sixpenny zelf zag hij niet.

„Heidaar! Hier!" klonk plotseling een stem ergens uit den hoge.

Gerry keek verbaasd rond. „Sixpenny! Waar ben je? Je moet terstond binnenkomen. Er zijn een paar heren voor je."

Eindelijk ontdekte Gerry, waar zijn vriend uithing. In een hoek van het grasveld stond een oude duiventil, een ronde toren met een schuin oplopend pannendak. Het was een vijfhonderd jaar oud erfstuk van de monniken, die eens de abdij hadden bewoond, welke hier gevestigd was geweest. Boven op het dak van de duiventil zat een kleine jongen, die zijn vriendje vrolijk toewuifde.

„Je moet beneden komen, zeg ik," riep Gerry nogmaals. „Wij hebben overal naar je gezocht. Er zijn een paar heren gekomen met een grote auto. Vreemdelingen, geloof ik."

„Moeten die mij hebben?" vroeg prins Sixpenny.

„Ja — vlug alsjeblief. Papa schijnt erg opgewonden te zijn."

Prins Sixpenny klom zonder overhaasting naar beneden. De jongens hadden vacantie en sinds een week logeerde Sixpenny bij zijn vriendje Gerry. Gerry's vader, dokter Hamilton, had tijdens de grote oorlog aan het hoofd gestaan van een Servische ambulance en daarginds vriendschap gesloten met de vader van Sixpenny.

„Je ziet er erg smerig uit," zei Gerry afkeurend, terwijl hij zijn vriendje bezag. Inderdaad zag Sixpenny er allesbehalve prinselijk uit. Een van zijn kousen hing op zijn schoen, zijn pantalon droeg talrijke kalkvlekken en zijn gezicht en zijn handen waren groezelig vuil. Niemand zou in deze smerige kleine jongen de erfgenaam hebben herkend van de troon van Slavonië. Want Sixpenny was slechts een bijnaam, die hij te danken had aan zijn medeleerlingen van de school. Bijna een jaar geleden was hij voor zijn opvoeding naar Engeland gekomen. Hij toonde zich angstig en schuw in deze vreemde omgeving en de andere jongens hadden niet veel notitie genomen van dat kleine kereltje met zijn donkere ogen en gebrekkige kennis van de Engelse taal.

Op zekere morgen, toen de klas onder de douche stond, had een van de leerlingen de draak eens met hem willen steken. „Zegt u mij eens, hoeveel brengt dat prinsschap u eigenlijk op?" vroeg hij grinnikend.

En prins Paul, die nog pas dertien jaar oud was en zich nederig en klein voelde, had beleefd geantwoord: „Om u te dienen, er is mij een sixpence per week zakgeld toegestaan."

Dit antwoord werd begroet met een vreugdegehuil en van die dag af heette prins Paul van Slavonië „prins Sixpenny" onder zijn kornuiten.

„Ze komen mij toch zeker niet halen?" vroeg prins Sixpenny ongerust, toen hij op de begane grond beland was. Hij had nog een hele week vacantie met een ongekende vrijheid voor de boeg en was er helemaal niet op gesteld teruggehaald te worden.

„Ik weet er niets van, die heren zien er wel erg bedrukt uit," antwoordde Gerry. „Kom, laten we ons maar haasten."

De jongens liepen naar huis, maar onderweg wilde Sixpenny nog gauw even naar het angorakonijn kijken, dat Gerry hem gisteren ten geschenke had gegeven. „Kan ik hem eerst nog even gaan voeren?" vroeg hij.

„Neen, kom nou, moe en pa doen zo vreemd — er is beslist iets aan de hand," spoorde Gerry hem aan.

Mevrouw Hamilton wachtte hen op in de hal.

„Paul," zei ze, zichtbaar ontroerd, „kom binnen, m'n lieve jongen. Hier zijn...." Zij onderbrak de zin plotseling, alsof het haar niet mogelijk was er nog een woord aan toe te voegen.

Verward volgde Paus haar in de salon, waar hij dokter Hamilton Frans hoorde spreken met twee heren. Een hunner herkende hij. Het was meneer Stanovitch van de legatie van Slavonië in Londen, die hem al eens bezocht op school.

(Wordt vervolgd)

Curacaos' voorportaal op Hato moet een goede beurt krijgen

Willemstad. — Als een handelsreiziger zich aandient met een vies beduimeld visite-kaartje, dan krijgt men geen hoge dunk van de man en de waar die hij aan te bieden heeft. Zo met Curaçao. Wij kunnen nu nog zoveel reclame maken voor ons „beautiful and colorful Curacao, a little bit of Holland in the blue Caribean", of wat onze goede toeristenvriend in New York nog meer aan toeristenslogans weet te produceren, als het visitekaartje, de entree, maar zo-z is, dan sorteert dat evenveel effect als bij die handelsreiziger die er waarschijnlijk niet veel van terecht brengt.

Een der vuile plaatsjes op het vliegveld. Naast het Stationsgebouw mag nodig de Reinigingsdienst wel eens komen. Of is de Luchthaven helemaal in het vergeetboek geraakt?

Met dat visite kaartje, die entree, bedoelen wij onze drempel naar het buitenland, het Stationsgebouw op de Dr. Albert Plesman Luchthaven.

Een gebouw, dat het zo goed zou kunnen doen, ware het niet, dat het in menig opzicht verwaarloosd was. De tegels zijn dof, de ruiten, indien niet stuk, beslagen, en geen doorkijk toelatend behalve daar waar zij geheel ontbreken.

De toiletten verspreiden allesbehalve aangename geuren terwijl een of andere beerput zijn stank door het hele gebouw, te beginnen met de kantoren van de Vreemdelingendienst en douane, verspreidt.

Waarom geen bloemen in bakken gestoken en de mondi gewassen en barakken in de nabijheid van het gebouw opgeruimd?

Willen wij toeristen trekken, dan is een aantrekkelijk naamkaartje belangrijk. De eerste indruk is de beste, luidt een Nederlands spreekwoord en het kan soms zijn voordeel hebben dit als richtlijn te nemen.

Hoe aardig zou het niet zijn indien vóór het Stationsgebouw een plantsoentje werd aangelegd? Het doet zo tris en weldadig aan en geeft de toerist, die heus wel wat meer van de wereld gezien heeft, een idee van eens echt in tropisch Holland te toeven.

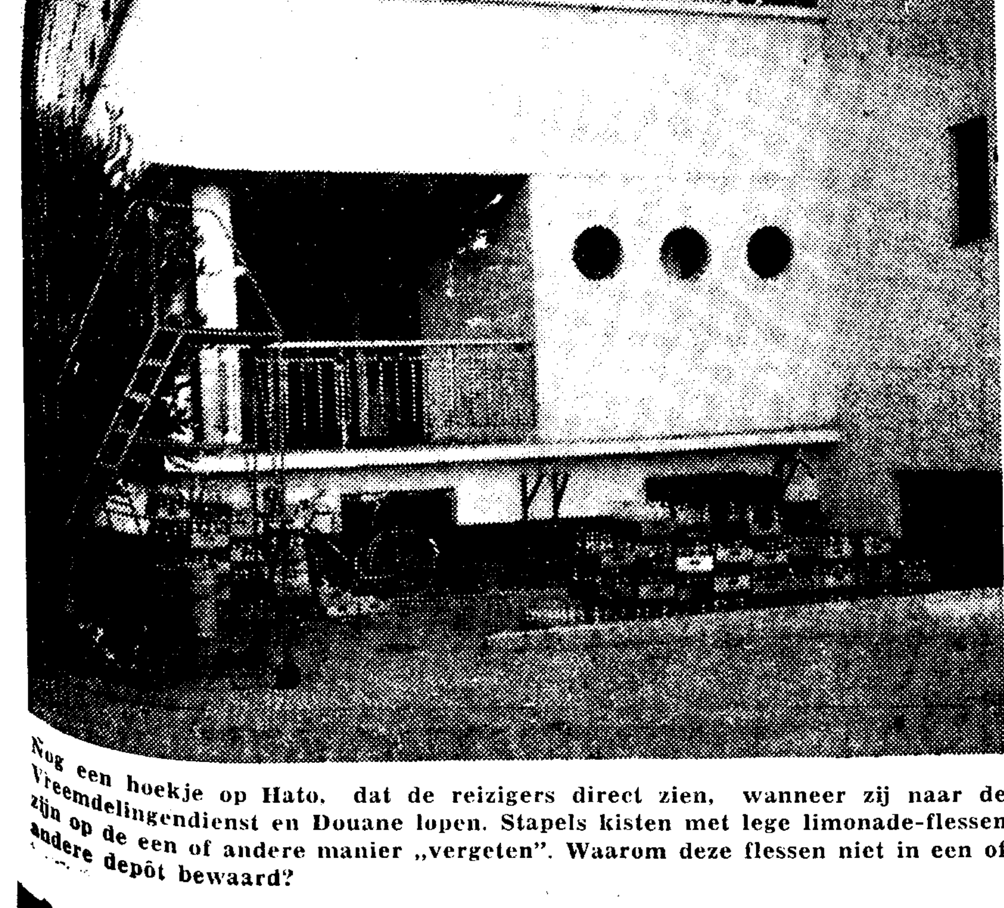
Hoe mooi zou men het Dr. Albert Plesmanvliegveld, dat de naam draagt van een van Nederlands grootste zonen, niet kunnen maken!

Het Bestuurscollege heeft de verfraaiing der stad sinds jaar en dag ter harte genomen. Er werden palmbomen geplaatst langs de gracht van de Pater Eeuwensweg. Een aardig plantsoentje verfraaide het Brionplein. Langs het Rif wuiven de palmbomen in de Passaatwind. En dit alles is tot stand gekomen met zo weinig middelen. Waarom zou men aan Hato dan geen aandacht besteden! Het opknappen van het Stationsgebouw zal natuurlijk wel een paar duiten meer kosten, maar het is nu eenmaal noodzakelijk. Het luchtvaartwezen ontwikkelt zich met de dag en Curaçao moet met zijn tijd mee.

Curaçao moet zijn deuren wijd open kunnen zetten voor de toeristen en het mag niet bang zijn, dat zij over zijn drempel komen. Waarom niet het voorportaal aangeveegd en het naamplaatje opgepoetst? Dan zal de toerist gaarne terugkomen. Woorden betekenen wel wat, maar daden betekenen meer!

Verveloze deurposten, smerige muren, deurloze kamertjes, dit is het trieste beeld van de ingang naar de onderste verdieping van het Stationsgebouw op Hato. Voor de grote ingang is vaag zichtbaar het rooster van een put, die een penetrante en ondraaglijke stank verspreidt.

Nog een hoekje op Hato, dat de reizigers direct zien, wanneer zij naar de Vreemdelingendienst en Douane lopen. Stapels kisten met lege limonade-flessen zijn op de een of andere manier „vergeten". Waarom deze flessen niet in een of andere depôt bewaard?

Ergerlijk vandalisme

Willemstad. — De op Curaçao welbekende dominee Beavin, van de (in aanbouw zijnde) Anglicaanse kerk te Chère Asile, verzocht politie-assistentie voor enkele kwajongens, die de bekisting van de pilaren hadden vernield. Een ergerlijk vandalisme noemt men dit.

Horloge verdwenen

Willemstad. — R.Ch.M. deed aangifte van diefstal van een herenarmbandhorloge. Het horloge was gestolen vanaf het radiotafeltje in zijn woning. In verband hiermede is S.M.S. aangehouden.

Onthulling in Australische spionnage-affaire

Premier Evatt's stenografe gaf documenten aan Sovjets

Sydney. — Voor de Australische Koninklijke Commissie van Onderzoek naar spionnage heeft een jonge Australische huisvrouw, een vroegere communiste, die getuigde onder haar meisjesnaam Frances Burnie, verklaard, dat zij de communistische partij geregeld inlichtingen heeft verstrekt, toen zij in 1944 als stenografe verbonden was aan de staf van dr Herbert Evatt, de huidige leider van de socialistische oppositie. Zij was destijds lid van de communistische partij en dr Evatt was premier en minister van Buitenlandse Zaken.

„Francisca" luisterde maar

Papieren van het bureau van de minister heeft zij gecopieerd en haar notities heeft zij doorgegeven aan het hoofdkwartier der communistische partij. Gedurende haar werkuren copieerde zij papieren en ook maakte zij notities over gesprekken, die zij in het kantoor afluisterde. Haar gegevens gaf zij door aan Walter Clayton van het hoofdkwartier der communistische partij in Sydney.

De openbare aanklager, W. Windeyer, verklaarde, dat Clayton ondanks intensieve osporing niet te vinden was. Getuige Burnie was in brieven uit Moskou aangeduid onder de codenaam „Francisca". Deze brieven waren gericht aan Vladimir Petrov, het voormalige hoofd van de Russische geheime politie in Canberra, die zich, zoals bekend, met geheime documenten aan de Australiërs heeft overgegeven.

Dr Evatts particuliere secretaris, Alan Dalziel, heeft een onderhoud met haar gehad in 1944 voordat zij aangenomen werd als stenografe. Zij vertelde toen, dat zij lid was van een jeugdvereniging, die verbonden was met de communistische partij. Er werd haar echter niet gevraagd of zij lid was van de partij.

Indertijd geloofde zij in het communisme. Zij was van mening, dat de inlichtingen, die zij verstrekte, niet bijzonder belangrijk waren. Thans had zij haar sympathie voor het communisme verloren en deed zij niet meer aan politiek. Haar contact met Dalziel, de particuliere secretaris van de minister, had er toe bijgedragen, aldus Burnie, dat zij tenslotte de leer verwierp. Dalziel getuigde, niet geweten te hebben, dat Burnie een communiste was geweest. Hij zou het dr Evatt hebben medegedeeld, als hij dit geweten had.

Flinke omzetstijging in 1954 bij Lucas Bols

De Amsterdamse likeurstokerij „'t Lootsje" der Erven Lucas Bols te Amsterdam brengt thans haar eerste jaarverslag uit, dat voor openbare publicatie is bestemd. Zoals bekend heeft Bols onlangs beursnotering te Amsterdam verkregen, waardoor het besloten karakter is opgeheven. Over de in 1953 behaalde resultaten is men tevreden. De omzetten zijn weliswaar iets gedaald (wegvallen van een groot gedeelte der exportmogelijkheden naar Indonesië), anderzijds wordt met voldoening vastgesteld, dat deze tijdelijke achteruitgang niet alleen is opgevangen, doch dat 1954 een verblijdende omzetstijging vertoont. De over het eerste halfjaar 1954 behaalde resultaten wettigen de verwachting, dat de omzetten die van het topjaar 1951 zelfs nog zullen overtreffen.

Na diverse voorzieningen kan, zoals bekend, een dividend van 11 procent worden voorgesteld. De directie ziet de toekomst met vertrouwen tegemoet en heeft geen reden tot twijfel aan de voortzetting van de gezonde ontwikkeling van het concern.

Volgens de geconsolideerde winst- en verliesrekening bedroegen de exploitatiewinst en andere inkomsten (na aftrek van belastingen) f 3.309.473, terwijl de nettowinst f 1.018.782 bedroeg.

Blijft de „Sterna" in Zuid-Amerika?

(Van een medewerker in Nederland)

De kans, dat de Nederlandse kotter Sterna, na intensieve pogingen om voor de Zuid-Amerikaanse kust tot een lonende visserij te komen, noodgedwongen naar Nederland zou moeten terugkeren, lijkt kleiner. Het schip was reeds gereed voor de overtocht toen op het laatste moment bleek, dat de regering van Urugay er wel interesse voor had. Deze belangstelling was reeds eerder getoond, maar daarna werd niets meer vernomen, zodat de transactie van de baan leek.

Zijn laatste visreis heeft de Sterna gemaakt met naast zich de Colombo, nog maar kort tevoren uit Nederland naar Zuid-Amerika gekomen. Beide schepen hebben naast elkaar aan de trawl getrokken en toen bleek nog eens duidelijk, dat de Sterna voor deze visserij feitelijk te licht is. De Colombo ving maar eventjes vier keer zoveel als de Sterna.

Op aanwijzing van de reder, de heer A. D. de Koster uit Wassenaar, is de Sterna, in plaats van zijn thuisreis te beginnen, de vorige week naar Montevideo vertrokken. Daar zal het schip door de adspirant-kopers geïnspecteerd worden, om vervolgens aan visproeven onderworpen te worden. Hoewel tot de verkoop reeds in principe besloten is, kan het nog wel enkele weken duren, voordat de transactie definitief geregeld is. Voor de regeling van de verkoop heeft de heer De Koster contact opgenomen met een Hollandse firma in Montevideo, die daar zijn zaken zal behartigen.

ARUBA

Burgerlijke stand

Oranjestad. — *Geboren*: op 2 Oct. zoon van H. R. Narain en D. L. Hassell. 3 Oct. zoon van H. F. E. Helman en C. E. Hodge. 6 Oct. zoon van F. J. Arrindell en L. C. Gumbs. 8 Oct zoon van G. S. Noel en C. Th. Matheson dochter van H. L. Leverock en M. Hassell. 9 Oct. dochter van J. O. Cijntje. 10 Oct. zoon van R. G. Cyrus en R. A. David. 11 Oct. zoon van P. en R. C. Croes. dochter van J. A. Webster en C. L. Scot. 13 Oct dochter van J. Flanegin. dochter van A. Rooert. dochter van J. R. Gumbs en B. I. Carter. dochter van T. Kock. 15 Oct. dochter van E. Thomas en C. A. Richardson. zoon van B. Geerman en A. Boekhoudt zoon van C. Dabian en P. Rosel. zoon van L. Lacle en M. Croes. dochter van A. M. de Cuba en F. Brete. dochter van P. A. Schmidt en O. Taylor. dochter van Ch. goedbloed en M. E. Brown zoon van A. Lorenza. 16 Oct. zoon van N. Croes en M. Zambrano. zoon van J. Figaroa en J. A. Semeleer. dochter van G. H. Huetinck en M. J. Sniphout. 17 Oct. zoon van J. Werleman en F. Dirksz. zoon van R. Cortes en B. Ras. zoon van A. R. Leon en R. Villarroel. dochter van E. H. Ph. Fortuno. 18 Oct. dochter van J. Tromp en A. Webb. dochter van E. Kock en I. Tromp. 19 Oct. zoon van E. A. J. Pietersz en M. Maduro. dochter van J. Kelly en C. B. Figaroa. zoon van J. O. Arends en C. A. Arends. zoon van E. A. Currie en M. M. Eusenia. zoon van J. d.l. S. Carrasquero en L. Lacle. dochter van J. S. Dijkhoff en M. L. Kock. 20 Oct. zoon van C. C. Faro en E. H. Cristiaan. zoon van C. Maduro en R. Croes. dochter van A. Lacle en C. Pena. 21 Oct. zoon van G. D. Trimon en Th. C. Brete. zoon van P. Ch. Jacops en E. J. van Schaik. dochter van F. A. Rosario en C. J. Cybregts.

Gehuwd: op 21 Oct G. Tromp en M. Jansen. 23 Oct. S. Lee en R. Croes.

Guareschi blijft nog wat langer

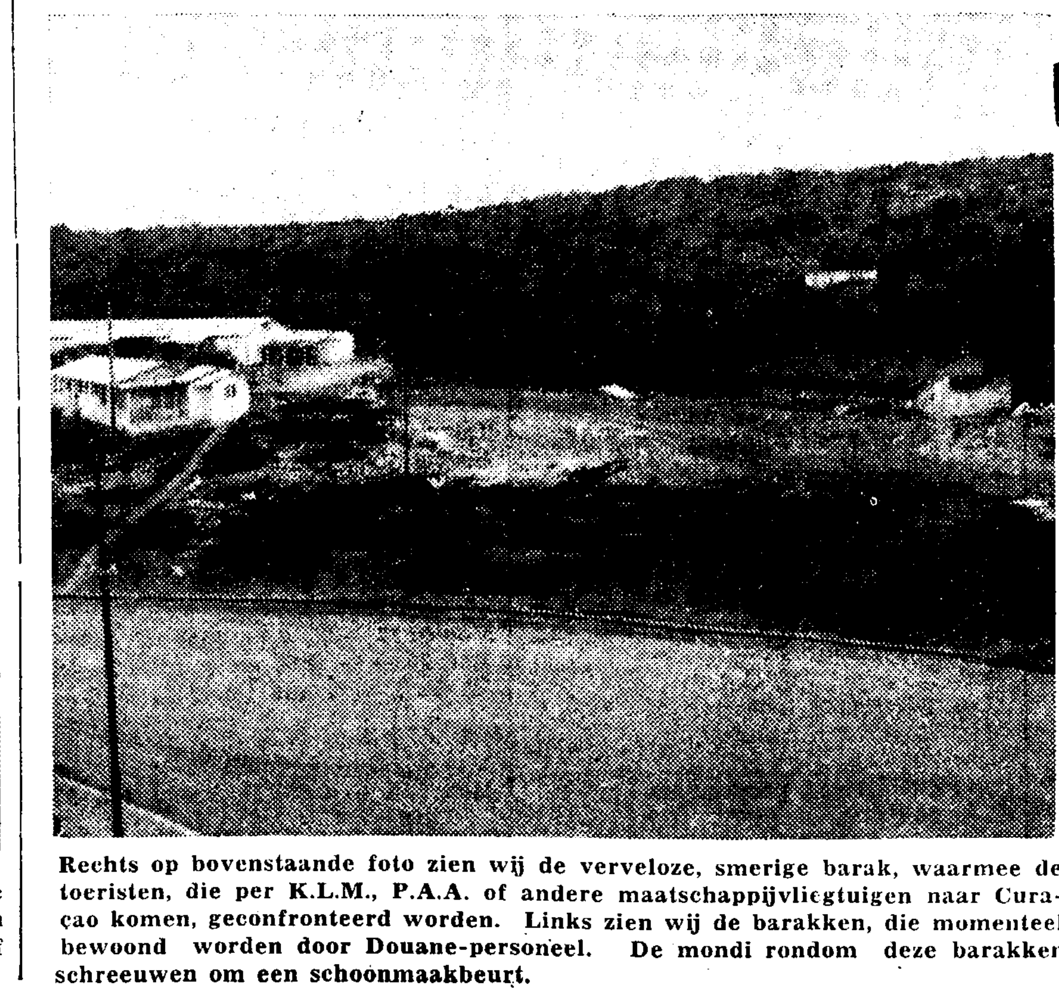
Giovanni Guareschi, de auteur van „Don Camillo", is voornemens zijn gevangenisstraf van 20 maanden geheel uit te zitten. Hij heeft mededeling gedaan van dat besluit in een onlangs gepubliceerde brief waaruit blijkt dat hij niet in beroep zal gaan tegen de verlenging van zijn oorspronkelijk op een jaar vastgestelde gevangenisstraf met acht maanden.

In April van dit jaar werd hij veroordeeld tot een jaar wegens belediging van oud-premier Alcide de Gasperi. In 1951 was hij al voorwaardelijk veroordeeld tot acht maanden gevangenisstraf wegens belediging van president Einaudi. Die laatste straf is de vorige week omgezet in een onvoorwaardelijke.

Lourdes. — Ruim drie millioen bedevaartgangers hebben dit jaar reeds Lourdes bezocht, aldus een te Lourdes bekendgemaakte statistiek. Ongeveer 25.000 van hen kwamen per vliegtuig. Vorig jaar werd Lourdes door 2.700.000 pelgrims bezocht.

Fr. Wever keerde terug

Oranjestad. — Fr. Wever keerde van Colombia terug om zich de volgende week bij de Goodwill Missie naar Venezuela te voegen.

Rechts op bovenstaande foto zien wij de verveloze, smerige barak, waarmee de toeristen, die per K.L.M., P.A.A. of andere maatschappijvliegtuigen naar Curaçao komen, geconfronteerd worden. Links zien wij de barakken, die momenteel bewoond worden door Douane-personeel. De mondi rondom deze barakken schreeuwen om een schoonmaakbeurt.

Voetbal in Nederland

EMMA -- Eindhoven en Feyenoord-ADO zijn big matches van Zondag

Zo heeft dan tegen alle berekeningen in het Nederlands Elftal de overwinnaars van de Wereldkampioenen - 1954, de Belgen, het vuur in de neergutsende regen van Deurne, op het spekgladde, bemodderde veld, dermate na aan de schenen gelegd, dat een 3 - 0 achterstand tot 3 - 2 werd ingelopen, een 4 - 2 voorsprong tot 1 - 3 werd beperkt en een gelijkspel — een schot van Cor van der Gijp tegen de paal — zelfs binnen de bereikbare mogelijkheden kwam te liggen.

Er is absoluut nog geen reden tot juichen, want wij weten nog maar al te goed, dat er nog zeer veel schort aan ons voetbal, maar het is niet meer dan billijk, dat de spelers krijgen wat hun toekomt. Dikwijls komen zij in aanmerking voor critiek — soms harde critiek — indien zij falen. Nu hadden zij succes en verdienen zij hulde. Vooral op het gebied van wat men „onverzettelijke tegenstand tegen betere voetballers" kan noemen, verdient dit Nederlands Elftal lof. Toen de Engelse scheidsrechter Leafe het eindsignaal gaf, verlieten elf Nederlanders met opgeheven hoofd de grasmat van Deurne. Eervol was de nederlaag in een wedstrijd, die soms hard, soms wel te hard werd gestreden, vooral de duels tussen Coppens en Van der Hoek.

„Dit was erger dan een harde Cupsfinal" constateerde de Britse rechter Leafe 's-avonds lachend. In ieder geval was de smadelijke 6—1 nederlaag in de proefwedstrijd in het Olympisch Stadion te Amsterdam tegen Sparta (Praag) geleden gewroken en tevens een winstpunt, geboekt in de strijd op leven en dood tegen de Beroepsbond. Een débacle van de Oranjeploeg zou horen op de molen van de Beroepsbond zijn geweest. Intussen was de belangstelling afgelopen Zondag voor het beroepsvoetbal weer groot. Bij Rapid-Utrecht waren 8000, bij Venlo-Amsterdam 11.000, bij Twentse Profs — Rotterdam 13.000, Alkmaar — Graafschap 7.500 en bij Den Haag — Fortuna 10.000 toeschouwers en het slechte weer in aanmerking nemende een zeer behoorlijke belangstelling.

Als wij deze cijfers bekijken bij de drie voor de KNVB gespeelde competitie-wedstrijden, steken deze zeer ongunstig af. R.B.C.-kerkrade trok 2000 enthousiasten, DFC — Brabantia had 3000 toeschouwers, terwijl slechts 1500 voetballiefhebbers Longa — M.V.V. zagen, dus wel een groot verschil. Wederom is een KNVB-speler overgegaan naar de Beroepsbond, ditmaal de N.E.C.-speler Paul Meijers, die een contract tekende voor „De Graafschap".

Wat nu te zeggen van de competitiewedstrijden van a.s. Zondag? Bij het bekijken van het programma zien wij, dat in afdeling D harde noten zullen worden gekraakt. Emma — Eindhoven en Feyenoord — A.D.O. zijn twee wedstrijden tussen tien ploegen, die momenteel de leiding hebben in deze afdeling.

Voorspellingen zijn moeilijk te maken, hoewel wij menen, dat Emma een goede kans op winst heeft en dat het ons niet zal verwonderen, als A.D.O. de eerste nederlaag tegemoet gaat. De Hagenaers zullen zeker reeds met een gelijkspel tevreden zijn. In ieder geval zal er wel veel spanning zijn.

Afdeling A: In Leeuwarden — H.V.C. ontmoeten elkaar de leiders en de onderaanstaanden, tevens Benjaminoren. Leeuwarden is dus favoriet. Maar groot zal de overwinning toch niet worden. Haarlem — V.S.V. is een match tussen twee tegenvallende ploegen. Beide clubs kunnen best een paar winstpunten gebruiken, zodat een spannend partijtje voetbal kan worden verwacht. Of G.V.A.V. van het zich herstellende Blauw Wit zal winnen, lijkt ons nog lang niet zeker.

Afdeling B: Hier zijn er twee lastige wedstrijden voor de topclubs, n.l. D.O.S. — Go Ahead en Ajax — Enschedese Boys. De Westelijken krijgen hier felle aanslagen op hun fraaie posities te verwerken en mag zich nieuwsgierig afvragen, of zij die zullen doorstaan.

Zal Zwolse Boys zich herstellen van de grote 7—1 nederlaag tegen D.O.S. geleden? Wij betwijfelen het wel nu De Volewijckers op bezoek komt.

Afdeling C: Hier zien wij P.S.V. thans de baas blijven over Hermes, D.V.S. en B.V.V. over R.B.C. zegevieren, waardoor de stand aan de kop hetzelfde zal blijven. Willem II moet van Excelsior kunnen winnen om niet op de leiders achter te geraken. Kerkrade, dat onderaan staat, speelt te Rotterdam tegen Xerxes en heeft wel een kleine kans op winst.

Afdeling D: De twee belangrijke ontmoetingen Emma — Eindhoven en Feyenoord — A.D.O. bespraken wij reeds. S.V.V. is de lachende toeschouwer, want de Schiedammers hebben veel belang bij deze zo belangrijke wedstrijden. Mocht A.D.O. verliezen, dan zal de eerste plaats voor S.V.V. zijn, tenminste als van D.F.C. gewonnen wordt. Bleyerheide — Brabantia is de strijd met als inzet de laatste plaats. Voorspellingen zijn hier wel zeer moeilijk te maken.

Tot slot nog even een berichtje over de succes volle goalgetters. Niet Van Roessel, C. v.d. Gijp waren momenteel de goalgetterslijst aan, deze eer wordt thans gedaald door Dillen (P.S.V.) en Verhoek (A.D.O.), die beiden 10 x scoorden. C. en W. v.d. Gijp (Emma) en Selderhuis Jr. (Enschedese Boys) zitten met 9 goals de lijstaanvoeders danig op de hielen.

Merkwaardig is het, dat van de 4 nieuwe eerste klassers er 3 onderaan staan, t.w. H.V.C., Veendam en Kerkrade. Good old D.F.C. doet 't beter en staat no. 6 van onderen. Het seizoen is echter nog kersvers en er kan nog van alles gebeuren.

Het programma voor Zondag luidt:

Afdeling A: GVAV — Blauw Wit; Vitesse — Enschedé; Haarlem — VSV; AGOVV — Wageningen; Leeuwarden — HVC; DWS — Elinkwijk.

Afdeling B: DOS — Go Ahead; Zwolse Boys — de Volewijckers; Rigtersbleek — Veendam; Stormvogels — EDO; Ajax — Enschedese Boys.

Afdeling C: NAC — VVV; PSV — Hermes-DVS; Xerxes — Kerkrade; BVV — RBC; EBOH — Limburgia; Willem II — Excelsior.

Afdeling D: Juliana — Sparta; Emma — Eindhoven; SVV — DFC; Feijenoord — ADO; Bleijerheide — Brabantie.

BEKENDMAKING

Kiezers die niet in het bezit zijn gekomen van hun oproepingskaarten t.b.v. de stemming voor de a.s. verkiezing voor leden van de Staten, kunnen zich ter verkrijging van deze kaarten wenden tot het Bevolkingsregister, Pietermaai 23, vanaf heden tot en met 12 November 1954 van 8 tot 12 a.m. en 1.30 tot 6 p.m. Door ondergetekende wordt verzocht zich zoveel mogelijk persoonlijk hiervoor aan te melden.

Curaçao, 29 Oct. 1954.
Het Hoofd van de Afd. Burgerlijke Stand, Bevolkingsregister en Verkiezingen,
A. L. HOLLANDER.

„Comics" in net gewaad

Uitgevers bezinnen zich

Washington. — Zesentwintig uitgevers, die tezamen 3/4 van de jaarlijkse opbrengst van beeldromans in de Verenigde Staten vertegenwoordigen, hebben een vrijwillige erecode getekend om gruweldaden, onmenselijkheden en de sexe uit deze jeugdromans te weren. Op de naleving van deze code zal rechter Charles F. Murhpy, tot voor kort een magistraat te New York, toezien.

De erecode is het gevolg „openbare aandrang" om de boeken te saneren en werd opgesteld door rechter Murphy.

Zij verbiedt medeleven met de misdadiger en de vermelding van „unieke bijzonderheden" van een misdrijf; de bejegening van politionele ambtenaren en instellingen moet zodanig zijn, dat zij geen oneerbiedigheid schept voor het gevestigd gezag". Misdadigers moeten niet verheerlijkt worden en het goede moet steeds over het kwade zegevieren.

Bijzonderheden omtrent ontvoeringsgevallen zijn uit den boze en aan het woord „misdaad" mag op de boekomslag geen opvallende plaats worden gegeven. Evenmin is daar plaats voor de woorden „gruweldaad" en „terreur" of voor tonelen van „gruwel, buitensporig bloedvergieten, bloederige of griezelige misdrijven, verdorvenheid, wellust, sadisme en masochisme". De code verbiedt voorts goddeloosheid, ontucht, vuile taal of ordinairheden, het belachelijk maken van rassengroepen of godsdienstige groeperingen, naaktheid in welke vorm dan ook, „suggestieve" poses en overdreven „sweater girls".

Fabricage van wereldrecords

Na drie-jaren plan top athleten

Londen. — „Vladimir Kuts is het eerste voltooide product van een nieuw Russisch drie-jaren-plan dat beoogt top-athleten te kweken. De Russische trainers nemen er drie jaar voor een athleet voor de wedstrijdsport op te leiden. Dan komen zij voor de dag met lopers als Kuts en, zij zullen veel meer grote figuren naar voren brengen zo omstreeks het tijdstip, dat de volgende Olympische Spelen in 1956 in Melbourne worden gehouden", aldus verklaart Emil Zatopek in een in het Britse dagblad „Daily Worker" van zijn hand verschenen artikel.

„Net zoals ik", zo gaat de Tsjech verder, „trainen de Russen vele kilometers per dag. Maar hun sprintoefeningen zijn anders. Zij hebben voorts een schema, dat gebaseerd is op ten hoogste een kilometer wedstrijd lopen in het eerste jaar, twee en drie kilometer in het tweede jaar, waarna in het derde jaar eerst de 5 en 10 kilometer voor wedstrijden in aanmerking komen. „Ik ben van mening, dat de moderne record brekers physiek niet méér begaafd zijn dan degenen, die in vroeger jaren wereldrecordtijden liepen. De belangrijkste factor is dat wij op andere wijze trainen dan vroeger gedaan werd".

De vraag, hoe ver men volgens hem met het verbeteren van de huidige wereldrecords nog zou kunnen gaan, vond ook Zatopek moeilijk te beantwoorden. „Maar ik veronderstel dat Landy's wereldrecords op de 1500 meter (3 minuten 41.8 seconden) en op de mijl (3 minuten 58 seconden) volgend jaar niet gebroken zullen worden en dat Chataway de grens heeft bereikt, welke bij de tegenwoordige trainingsmethode voor de 5000 meter te halen is. Naar zijn mening zijn Chataway en Kuts de beste 5000 meter lopers ter wereld die we thans hebben. „Ik ben nu te oud om nog de snelheid op te kunnen brengen om deze twee te achterhalen", aldus de 32-jarige Tsjechische veelvoudige wereldrecordhouder.

de Gaulle-memoires verschenen

Parijs. — Generaal De Gaulle heeft het eerste deel van zijn memoires gepubliceerd. Dit eerste deel, getiteld „De Oproep", is gewijd aan de jaren 1935-1942 en behandelt in het bijzonder de nederlaag van de Franse legers tot aan de Slag van Bir Hakeim. In de Franse pers is grote aandacht aan dit boek besteed.

In zijn boek geeft De Gaulle o.m. ook een schets van enige tijdgenoten. Zo noemt hij de Russische minister van buitenlandse zaken, Molotof, „een perfect rad in een onvermurwbare machine", Sir Anthony Eden „lieveling der Britse tradities" en Sir Winston Churchill een „groot voorvechter van een grote onderneming en een groot artist van een grote overwinning".

Over zijn land zegt hij: „Ik heb instinctmatig de indruk, dat de voorzienigheid Frankrijk heeft geschapen voor bereikte successen of afschrikwekkende ongelukken; ons land moet, op straffe van dodelijk gevaar, rechtop staan. Frankrijk kan Frankrijk niet zijn zonder grootheid".

Zweden. — In Honenaes heeft een eigenaar zestien woningen geschonken aan de bewoners, naar hij zei, omdat hij er genoeg van had formulieren in te vullen en correspondentie te voeren met huisvestingsautoriteiten, die hem hadden opgedragen reparaties tot een bedrag van 25.000 kronen aan de woningen te laten verrichten.

Fiscus mengt zich in Rosenberg-fondsen

New York. — De Amerikaanse fiscus heeft beslag laten leggen op de eigendommen van het „Nationale comité voor rechtvaardigheid in de zaak-Rosenberg" om een bedrag van 124.121 dollar aan inkomstenbelasting over de jaren 1951 tot 1953 te kunnen innen. Volgens bepaalde inlichtingen zou het comité, dat in 1951 werd opgericht om de belangen van het van atoomspionnage beschuldigde echtpaar Rosenberg te behartigen, voor haar streven ruim een millioen dollar hebben ontvangen, maar de leiders ervan hebben geweigerd het juiste bedrag en de herkomst van deze gelden te noemen.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Voor de oudere kinderen in het Nederlands
17.30 Op avontuur in de muziek
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleaños Feliz.
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan....
19.00 Boletin di noticia.
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 Met de K.L.M. de wereld rond.
20.45 De Stem van Amerika"
21.45 Western Songs
22.00 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Noord-amerikaans muziek
18.15 Duitse wijsjes
18.30 Hollands kwartiertje
18.45 Romantisch Parijs
19.00 Met de jarigen in de lucht.
19.10 Sport rubriek.
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Portugees kwartiertje
20.00 Gevarieerd muziek,
20.30 Nieuws
20.40 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Voor de kinderen
17.15 Advertenties
17.30 Piano muziek
17.45 Populaire melodieën.
18.00 Ethisch onderwerp.
18.15 De Dauwdrop.
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending,
20.00 Advertenties
20.10 V. & V. programma.
20.30 Tango's en walsen
20.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Het schip van de week
19.00 Nieuws.
19.19 Het Lied van Nederland.
19.32 Nederlandse Kroniek:
19.42 Met de microfoon naar....
19.48 Buitenlands weekoverzicht.
20.10 Intermezzo.
20.16 Persoverzicht.
20.23 Voor de West:
20.55 Avondgebed: Prof Dr. P. Boendermaker.
20.58 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. Kokshoorn tel 2470

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 30 October 12.00 G. J. Welbergen, Ficusweg 7, J. D., tel 4470
B. g. g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
M. Gautier, Biesheuvel No. 3 tel. 2902

C.S.M.

Rederij:
J. Hemmes tel. 2701

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 W. R. Engelsman tel. 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146

Geneeskundige Dienst:
Van 30 Oct. 12.30 — 1 Nov. 07.00: Dr. Volker, tel. 4245, b.g.g. tel. 2409.

TEATHER ASIENTO
„The Glass Wall'
Geen kinderen beneden 16 jaar